

CERDANYOLA_INFORME

ESTUDI Població i Habitatge

SERVEI D'URBANISME - UNITAT D'HABITATGE
Red. ADRIÀ SALVADOR
Col. RUBÉN CASTILLO
Coord. JOAN CARLES SALLAS

ÀREA AJUNTAMENT CERDANYOLA DEL VALLÈS
DESEMBRE 2013

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ

1. EVOLUCIÓ PADRÓ MUNICIPAL A Cerdanyola del Vallès (1975-2013)

2. COMPARACIÓ CREIXEMENT DEMOGRÀFIC. CREIXEMENT RELATIU RESPECTE LA POBLACIÓ INICIAL (1981-2011)

- 2.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns
- 2.2. Municipis 40.000-65.000 habitants
- 2.3. Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental, AMB i Catalunya

3. DENSITAT NETA DE POBLACIÓ (2008-2012)

- 3.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns
- 3.2. Els municipis tipus de 40.000-65.000 habitants

4. DIMENSIÓ MITJANA DE LA LLAR (1981-2011)

- 4.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns
- 4.2. Els municipis tipus de 40.000-65.000 habitants
- 4.3. Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental, AMB i Catalunya

5. TRACTAMENT DE DADES DE POBLACIÓ DE Cerdanyola del Vallès (1981-2013)

- 5.1. Piràmides de Població (1981-2013)
- 5.2. Agrupació de la població per grans grups d'edat (1981-2013)
- 5.3. Evolució població per franges d'edat quinquennals (1981-2013)

6. BAIXES DEL PADRÓ D'HABITANTS DE Cerdanyola del Vallès (1996-2013)

7. CONCLUSIONS

INTRODUCCIÓ

Cerdanyola del Vallès ha basat el seu model de creixement demogràfic, a partir de 1960, en base a recollir població en major part d'immigració d'altres regions d'Espanya, que inicialment havia vingut a treballar a la gran Barcelona. El model d'economia industrial (*Uralita, Aiscondel, etc...*) va ser el tret de sortida durant els anys 60 i 70, provocant el major increment demogràfic del segle XX, tant al pla de Barcelona, com a les principals ciutats del Vallès Occidental.

EL MODEL Cerdanyola del Vallès (1965-1995).

La formació de promocions immobiliàries de grans dimensions (*Fontetes, Pollancre, Bonasort, etc...*) i moltes promocions i actuacions privades dins l'eixampla urbà, varen permetre a una generació sencera traslladar-se al municipi i conformar el model demogràfic d'aportació dels 70 a Cerdanyola del Vallès. En les dècades posteriors també el municipi va ser protagonista d'aquesta inèrcia constructiva amb promocions destacades com "Canaletes" (1990), "la Farigola" o "la Clota" (2000).

L'Habitatge, sense cap mena de dubte, ha esdevingut una de les realitats urbanes més rellevants del sistema de ciutats de Catalunya. La segona meitat del segle XX i la primera dècada del XXI ha estat el període continuat més rellevant d'increment dels preus de l'habitatge, que ha crescut fins un 15.000% (*el que valia els anys 60 en pessetes, ara ho val un habitatge en Euros*). El dret a l'habitatge, majoritàriament, es va exercir acompanyat d'un endeutament continuat i excessiu per part de les famílies; i les polítiques d'habitatge van tenir un rerafons especulatiu, tant en el món de la promoció privada com a nivell públic (habitatge públic protegit).

L'OBLIT D'UN MODEL POBLACIONAL (1995-2005).

Tot i que aquesta explosió de l'habitatge del darrer terç del segle XX fins el 2007, estigués basat inicialment en la idea d'habitatge protegit, habitatge concertat o de renda mínima (*habitatges que no superen el 80-90m²*), majoritàriament s'ha liberalitzat formant un parc d'habitatge mínim central en el règim de lliure mercat especulatiu. Aquest fet, junt amb l'hegemonia de la propietat vers el lloguer, ha provocat que el parc construït de Cerdanyola del Vallès no incorporés de forma estable una oferta adequada d'habitatge protegit, dificultant l'accés a l'habitatge d'aquell grup generacional q

ue havia de fer el relleu de l'explosió demogràfica de la dècada dels 70, sobretot a l'hora de formar famílies estables assentades al municipi, i fer una nova aportació al reequilibri de la piràmide demogràfica local dels 0-15 anys.

A part d'aquesta manca d'habitatge protegit i/o accessible, Cerdanyola del Vallès també té la necessitat de replantejar-se una qüestió nuclear entorn els canvis de **model de família actual** i el **model d'habitatge**. Dés del 1980, el nombre de persones per llar ha disminuït a un ritme considerable, degut fonamentalment als següents factors; els canvis en l'estructura d'edats i la perllongació de la vellesa, la formació i dispersió de nous tipus familiars, i sobretot, la disminució de la ratio del nombre de fills (majoritàriament 1 o 2 per ut.) en qualsevol tipus de família. Mentrestant, els habitatges a Cerdanyola han mantingut la mateixa tipologia basada en antics models socials i familiars dels anys 70, condicionats per un pla urbanístic, el PGM, que obliga a una ratio 1hab/100m²st construït brut. L'any 2001 només un **7% dels habitatges tenien menys de 59 m²**, i la tendència del boom econòmic, era augmentar els habitatges de més 90 m²¹.

LES TRES FASES EN L'EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA DE L'AMB (1950-2010)

L'Àrea Metropolitana de Barcelona i les ciutats que la conformen, han desenvolupat de forma general, tres fases de creixement en l'evolució demogràfica des de 1950, fins l'actualitat, el primer decenni del s.XXI. La primera, fa referència al creixement basat en l'aportació de la **immigració interior** respecte altres regions i natalitat elevada. Aquesta primera fase es perllonga durant tota la dècada dels 70.

La segona fase de creixement, es situa entre els anys 80 fins la primera meitat de la dècada dels 90, amb la crisi post-olímpica (1994-95). La població de l'àrea metropolitana s'estanca però hi ha un **procés de redistribució interna de població** en la recerca d'habitatge al conjunt de l'àrea metropolitana, i de les ciutats fora d'aquesta.

La tercera fase és a partir de la sortida de l'estancament de mitjans dels 90(1994-95). , on el creixement es torna a incrementar gràcies al **repunt i del retorn del 1er. cicle de natalitat** i a l'increment de la **immigració exterior** (*sobretot extracomunitària*). Aquest període coincideix amb la formació i separació de Badia del Vallès amb Cerdanyola del Vallès

¹ Soler, R., Turmo, R., Mañà, S., (etc); *Document marc per la política d'habitatge a Cerdanyola del Vallès*. 2007. Entitat: Sostre Cívic. Ajuntament de Cerdanyola del Vallès. Pag. 39.

LA CRISIS I LA PRECARIETAT DE L'ACCÉS A L'HABITATGE (2005-2015)

La crisi financera i immobiliària actual (2008-2013) ha provocat que tots aquells mecanismes de creixement que havien esdevingut habituals en els períodes anteriors, finalment es veiessin truncats i inviables. Es va produir un col·lapse dels sistemes de finançament i d'endeutament privat i públic provocant, de retorn, el col·lapse del sistema productiu i del món laboral vinculat a la construcció i l'habitatge.

A tot això se l'hi suma un fort increment de la precarietat social patida per bona part de les famílies. La manca de treball i la reducció constant dels recursos per afrontar les problemàtiques socials i del sector assistencial han provocat que el dret ciutadà a l'habitatge sigui més difícil que en èpoques passades. És per això que **les polítiques d'habitatge**, en tots els nivells (*estatal, autonòmic i municipal*), han de procurar ser socials i innovadores aprofitant el **parc d'habitatge existent**, amb aquells mecanismes a l'abast per tal de poder trobar solucions factibles, i prioritàriament útils per la ciutadania.

Aquests darrers anys **s'ha paralitzat** l'edificació. Cerdanyola del Vallès, des del 2009 compleix 4 anys consecutius amb un nombre de **llicències (OM)** inferior a **40ut/any**. Això, estadísticament correspon quasi a un nivell 0, i en edificació un 10% del que es construïa en el període 2005-2007. No hi ha projectes d'obra d'habitatges plurifamiliars, i pràcticament només hi ha algunes obres vinculades a l'obertura de locals i activitats, obres unifamiliars i obres de rehabilitació.

Un gran nombre de propietaris endeutats ha perdut el seu habitatge o les seves propietats amb desnonaments en mans d'entitats bancàries; i els lloguers d'habitatges, tot i incrementar-se quasi el nombre de contractes en un 100%, en 5 anys han baixat un insuficient 20-25% (*cost mig lloguer dels 600-650€ als 450-500€*), amb renegociacions de contractes i amb desnonaments de llogaters, unes dades insuficients per aconseguir **retenir la població** al municipi.

Per últim, la inèrcia especulativa s'ha vist frenada creant una caiguda continuada del valor econòmic del sol i l'habitatge, produint-se un buit de mercat, i ha augmentat el **nombre d'habitatges buits** al municipi. Com a conseqüència d'aquesta manca de reacció del sector de la construcció, immobiliari i de les administracions, en els darrers cinc anys, Cerdanyola del Vallès és un dels **municipis que perd població**. Des de 2009 (**58.911 habitants**), el municipi ha anat perdent població, a un ritme aproximat de 250-300 ciutadans a l'any segons fonts, fins arribar el 2013 als **58.017 habitants** en l'actualitat.

LES SORTIDES DE LA CONSTRUCCIÓ I DE L'HABITATGE (2015-2025)

Davant d'aquesta suma de contingències desfavorables per Cerdanyola del Vallès, s'han de plantejar **qüestions importants en matèria de població i d'habitatge**. Si bé davant la possibilitat d'una nova promoció de grans dimensions (*Centre Direccional Parc de l'Alba*), el municipi pot tornar a aprofitar una nova promoció d'habitatge per créixer demogràficament.

És més important remarcar la urgència i la necessitat d'encarar la **problemàtica de l'accés a l'habitatge** en termes immediats, i posar sobre la taula **una estratègia de curt termini** amb l'habitatge nou i existent (2014-2020); així com que es plantegi el nou habitatge del Centre Direccional (2020-2025) com **l'estratègia a mig termini**, tot formant part d'una sortida de la crisi per part dels ciutadans (*amb baixada rellevant de l'atur*), si no ens volem allunyar d'aquest **model poblacional**, incorporat des dels anys 70 del S.XX.

Actualment el 2013, s'ha generat tot un cos legislatiu de **Programes d'Habitatge i Rehabilitació**, tant estatal com local, per **abandonar el model de creixement basat en la nova construcció** i destinar prioritàriament els esforços i preocupacions al **parc d'edificis i habitatge construït**.

És per aquest motiu que des de la Unitat d'Habitatge hem fet aquest **Dossier d'Habitatge i Població**. La **primera part** d'aquest informe es basa precisament a afrontar aquesta qüestió del reconeixement de la **realitat demogràfica**, la dels nostres conciutadans. Davant la màxima de que **l'habitatge té la funció principal de ser habitat**, era absolutament necessari tenir **una fotografia de la tendència demogràfica** del municipi en l'actualitat.

La **segona part (en curs)** tracta de **recollir les dades de com actuar** en els objectius específics de refer a curt termini l'ús de l'Habitatge i la construcció a Cerdanyola del Vallès; la rehabilitació, la reocupació dels habitatges buits, la densitat d'habitatge i de població, entre altres. La conjunció d'aquests tres **factors** ha d'aconseguir formular les primeres idees per assolir una **urgent política d'habitatge** -considerant les evidents dificultats del present -, útil -tenint en compte les necessitats de la ciutadania -, i ètica - tot mantenint i promovent un dret fonamental com és el dret a l'habitatge.

1. EVOLUCIÓ PADRÓ MUNICIPAL A Cerdanyola del Vallès (1975-2013)

TAULA 1. EVOLUCIÓ DE POBLACIÓ Cerdanyola del Vallès

Any	Homes	Dones	Total
1975	15.117	15.381	30.498
1976	18.050	17.704	35.754
1977	19.544	19.158	38.702
1978	21.515	21.091	42.606
1979	22.596	22.217	44.813
1980	—	—	—
1981	25.542	25.343	50.885
1982	25.557	25.208	50.765
1983	26.201	25.849	52.050
1984	26.295	26.042	52.337
1985	26.608	26.429	53.037
1986	26.792	26.745	53.537
1987	27.033	26.935	53.968
1988	27.556	27.434	54.990
1989	27.902	27.740	55.642
1990	28.367	28.130	56.497
1991	28.220	28.392	56.612
1992	28.528	28.404	56.932
1993	29.168	28.903	58.071
1994	29.761	29.502	59.263
1995	25.220	25.015	50.235
1996	25.310	25.193	50.503
1997	—	—	—
1998	25.710	25.595	51.305
1999	26.168	25.998	52.166
2000	26.848	26.849	53.697
2001	27.200	27.139	54.339
2002	27.643	27.780	55.423
2003	28.092	28.137	56.229
2004	28.236	28.370	56.606
2005	28.491	28.814	57.305
2006	28.742	29.261	58.003
2007	28.669	29.320	57.989
2008	28.955	29.641	58.596
2009	29.155	29.756	58.911
2010	28.991	29.665	58.656
2011	28.872	29.581	58.453
2012	28.695	29.505	58.200
2013	28.532	29.485	58.017

	Creixement intensiu (immigració interior)
	Creixement moderat (redistribució població pel territori AMB)
	Badia del Vallès es segrega de Cerdanyola i Barberà
	Creixement moderat (immigració exterior)
	Pèrdua de població (gent jove i famílies joves)

50.231*

50.492*

51.079*

52.413*

53.365*

53.961*

55.739*

57.182*

57.726*

58.068*

58.589*

58.590*

59.203*

59.248*

58.902*

58.632*

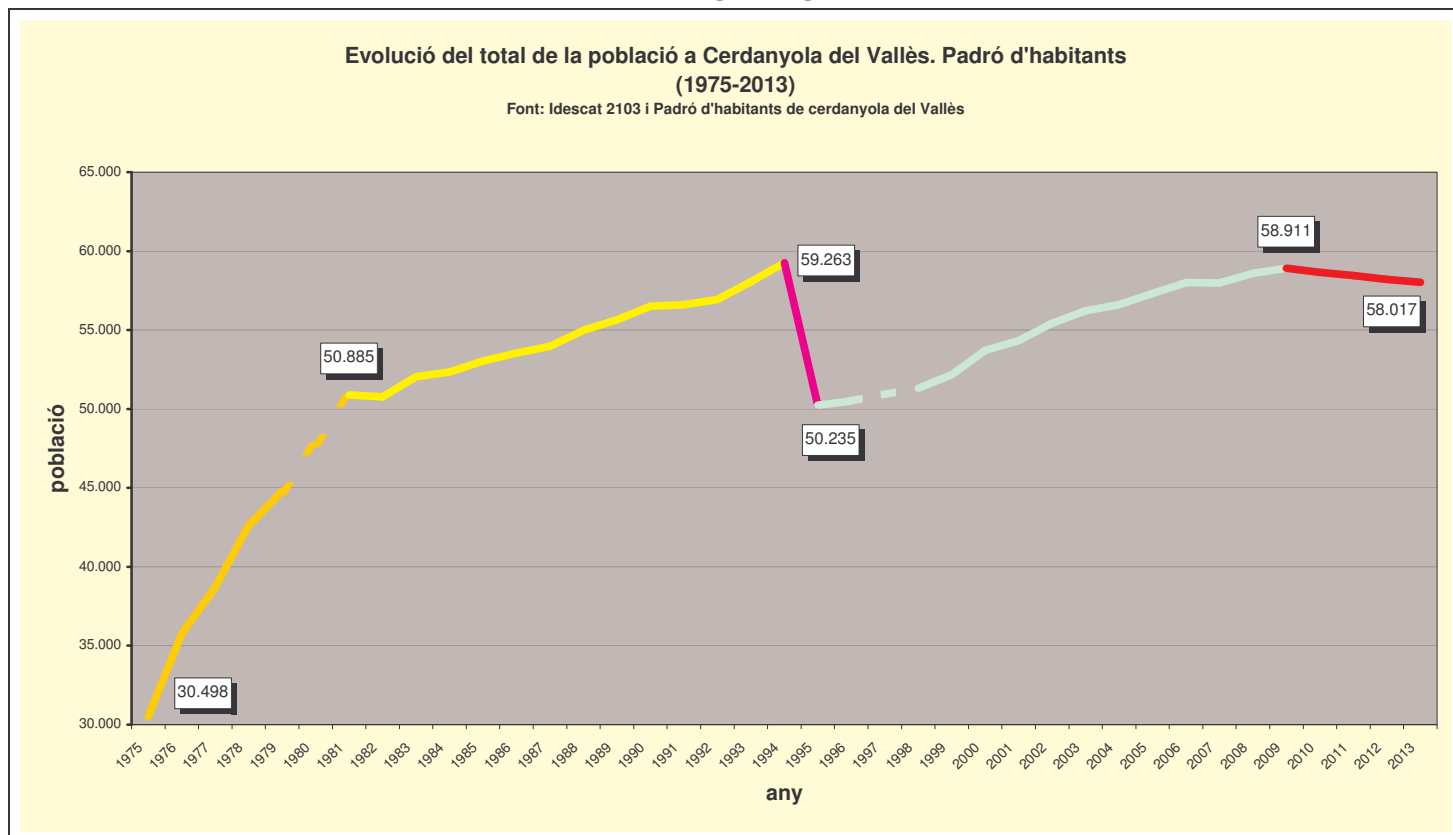
58.363*

58.087*

57.984* (FINS Nov.2013)

Font : Idescat (2013) i Padró municipal d'habitants (pendent de d'ajustos formació Badi a i correccions fins 2013)

GRÀFIC 1

GRÀFIC 1:

- L'evolució demogràfica des de 1975 fins l'actualitat s'ha desenvolupat en les següents fases:
 - **Fase 1:** Des de 1950 fins la dècada dels anys 80 amb un creixement intensiu per l'arribada de població procedent de la resta d'Espanya. Entre 1976 i 1978 el gran poblament de Badia repercuteix i perllonga en el creixement dels 1970, sense que la crisi econòmica del petroli dels 70 afectés molt a Cerdanyola del Vallès.
 - **Fase 2:** Els anys 80 i mitjans dels 90 fou una etapa de creixement gradual, on la població de l'àrea metropolitana-AMB s'estanca. De totes maneres, la redistribució de la població pel territori metropolità segueix beneficiant encara a Cerdanyola del Vallès (*i al conjunt del Vallès Occidental*) augmentant la població del municipi en uns 7.000 habitants en 13 anys.
 - **Fase 3:** La segregació de Badia del Vallès el 1995 repercuteix en el total de la població i en la distribució d'edats de Població de Cerdanyola del Vallès, fins a perdre al voltant dels 9.000 habitants, i tornant a la població total de l'any 1984.
 - **Fase 4:** A partir del 1996 fins l'any 2009, amb la natalitat pròpia i la immigració exterior es reprèn el creixement poblacional d'uns 500 persones/any. Tot i així, a partir de l'any 2000 Cerdanyola inicia el cicle de pèrdua de població en edat reproductiva entre 15 i 35 anys. Aquest grup poblacional és de baixa, independentment del cicle econòmic.
 - **Fase 5:** La fase de crisi econòmica a partir de 2009, on la pèrdua continuada de població jove/reproductiva ja va afectar el creixement global de població. A partir d'aquí Cerdanyola del Vallès perd població global a un ritme d'unes 300 persones/any.

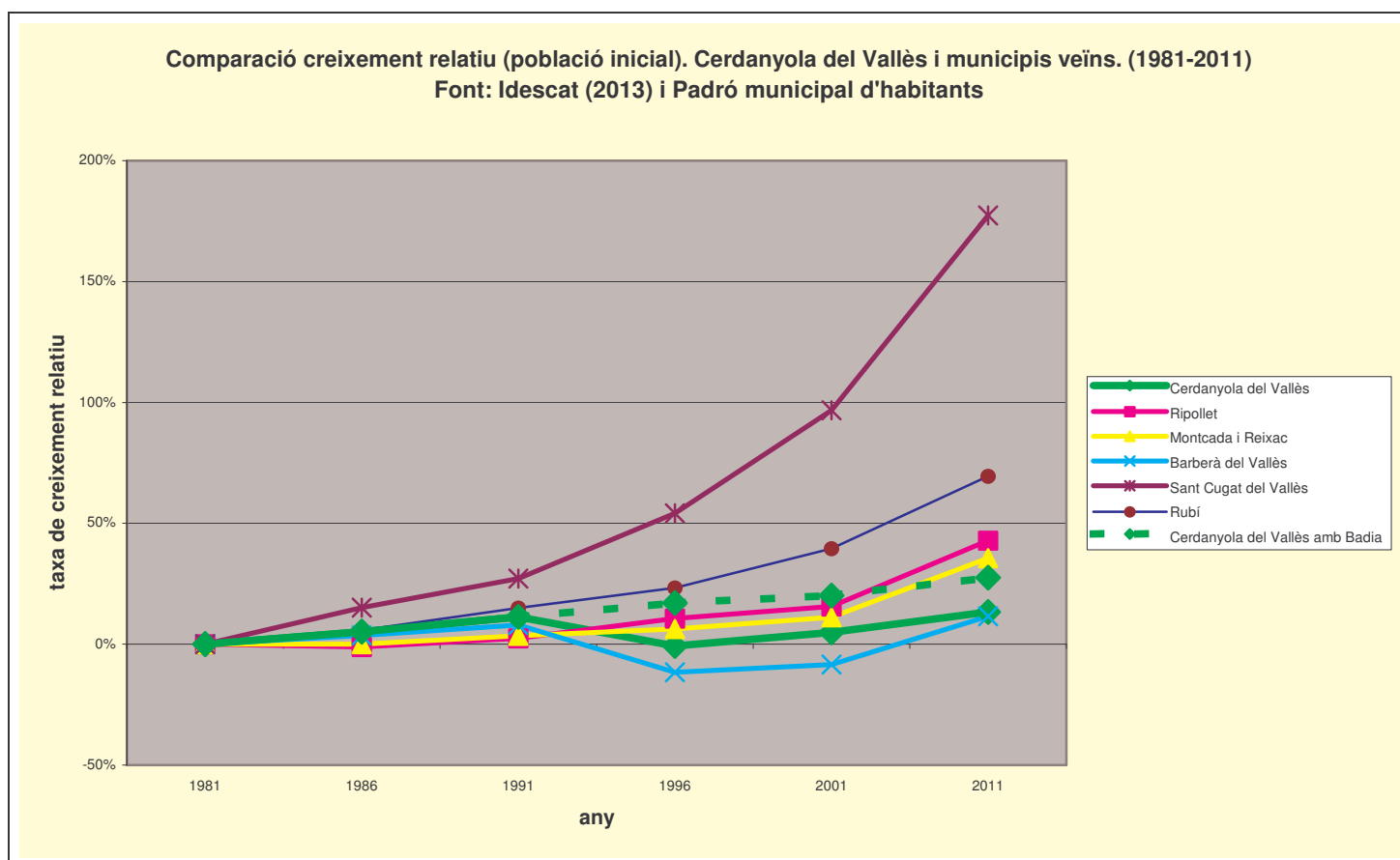
2. COMPARACIÓ CREIXEMENT DEMOGRÀFIC. CREIXEMENT RELATIU RESPECTE LA POBLACIÓ INICIAL (1981-2011)

La **taxa de creixement relatiu** és un instrument per comparar evolucions demogràfiques de municipis diversos, sense considerar l'efecte de la magnitud de la població.

La **intensitat del creixement** s'expressa per la relació entre la població final i la població inicial. Els gràfics tenen dos tractaments: el primer es basa en **estudiar l'evolució de la població** respecte un sol punt de partida (any 1981); i el segon estudia el **creixement tram a tram**, i pren la població inicial de cada tram com a punt de partida.

En el gràfic, les línies representen la **taxa de creixement de la població**, no l'evolució "absoluta" de la mateixa. Qualsevol valor positiu significa creixement, i qualsevol valor negatiu significa decreixement. Així, quan un valor es redueix d'un 20% a un 10% significa que el seu creixement ha disminuït respecte el període anterior, no que la població hagi disminuït.

2.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns

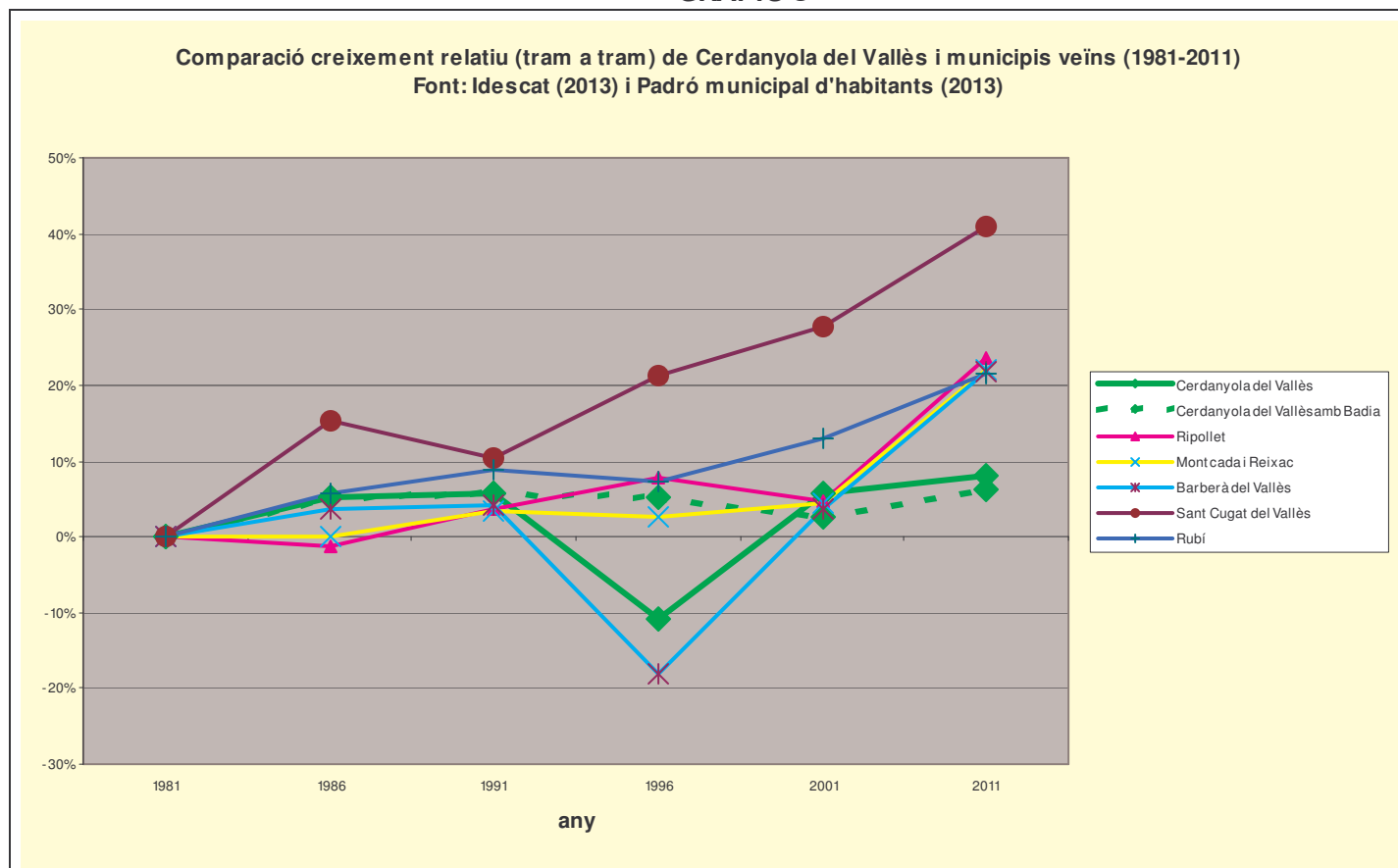
GRÀFIC 2:

- Els municipis estudiats del **Vallès Occidental** augmenten la **població global** amb ritmes diferents. Cerdanyola i Barberà del Vallès, afectats per la **segregació de Badia del Vallès**.
- Sant Cugat creix de forma exponencial, i Rubí de forma gradual, són els municipis amb un creixement relatiu més elevat respecte la població l'any 1981. Sant Cugat gairebé **triplica** la població i Rubí l'augmenta en un **60%** en 30 anys.

- Cerdanyola i Barberà actualment tenen una taxa de creixement molt dèbil respecte l'any 1981, només **superen lleument el 10%**, xifra bastant inferior a les de municipis com Ripollet, entorn al 40%, i Montcada, entorn al 30%.

GRÀFIC 3

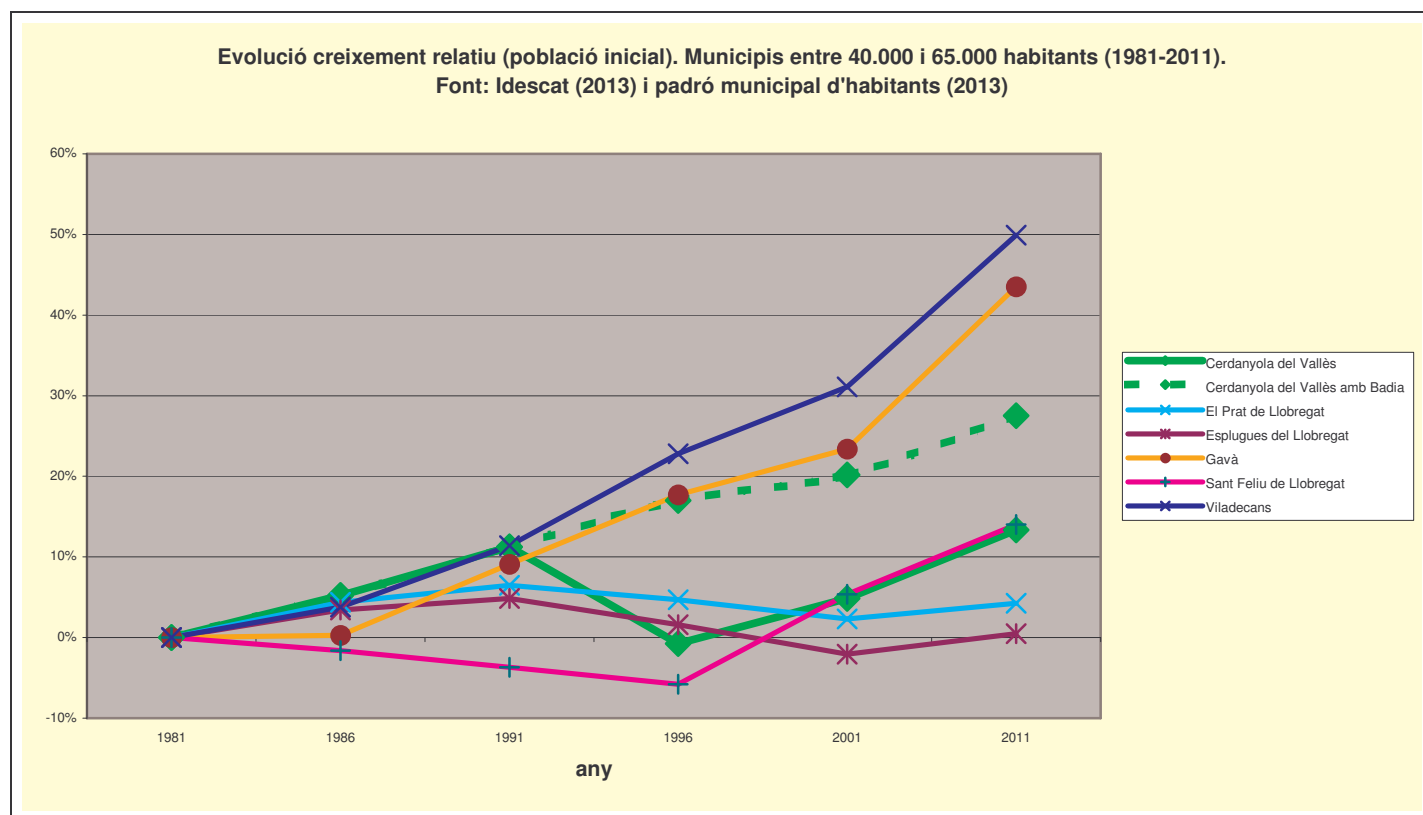
GRÀFIC 3:

- La **segregació de Badia** repercuteix en l'evolució demogràfica de Cerdanyola del Vallès i Barberà. L'any 1995, entre els dos municipis perden al voltant de 18.000 habitants.
- **Cerdanyola del Vallès el 1995** perd 9.028 hab., que representa quasi un **11%** de la seva població respecte la població de l'any 1991. El gràfic ha reinterpretat l'opció de veure l'evolució de Cerdanyola del Vallès en el supòsit que Badia no s'hagués segregat.
- De l'any 1996 al 2001 tots els municipis tractats, excepte Sant Cugat i Rubí, tenen un **creixement moderat** lleugerament inferior o similar al de Cerdanyola del Vallès. En particular, **Cerdanyola del Vallès** en 5 anys recupera la meitat de la població que havia perdut amb la segregació de Badia.
- La **dècada del 2001 al 2011** tots els municipis tractats tenen un creixement molt més accelerat que Cerdanyola del Vallès. Sant Cugat, Rubí, Barberà, Ripollet i Montcada i Reixac tenen taxes de creixement que **dupliquen** la taxa de Cerdanyola del Vallès.

Ajuntament de
Cerdanyola del Vallès

2.2. Municipis de 40.000-65.000 habitants

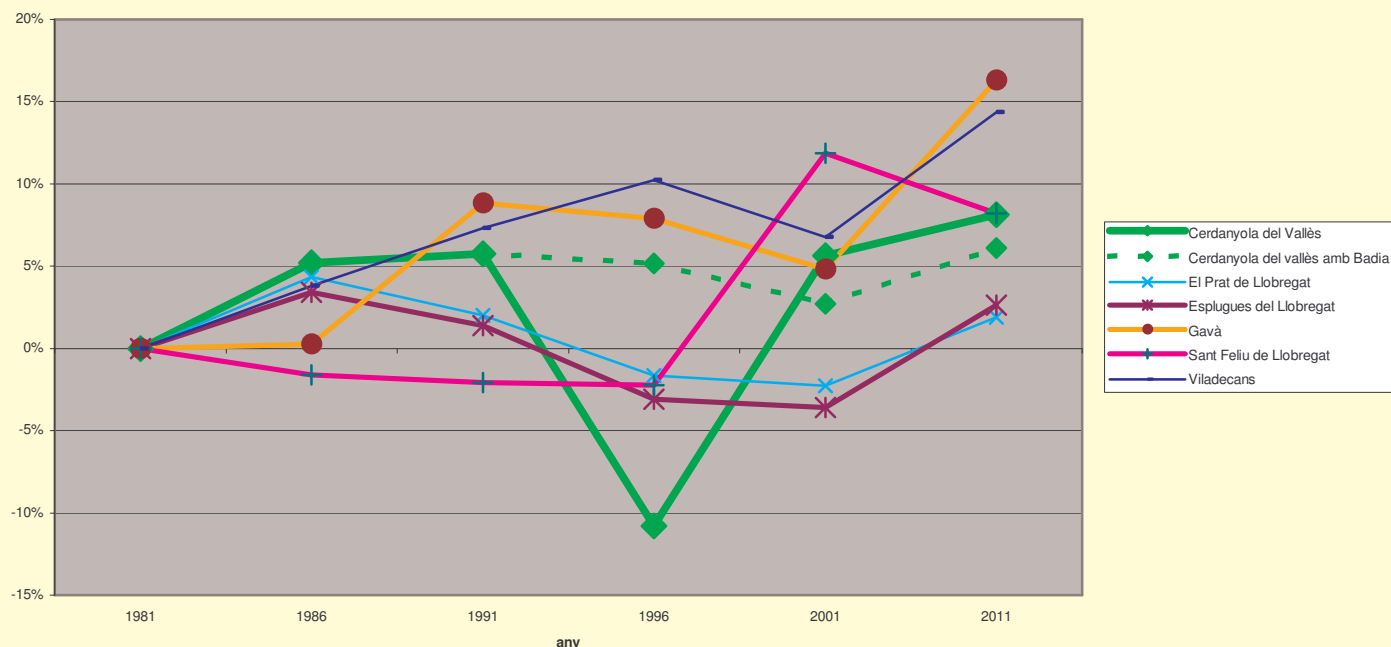
GRÀFIC 4:

- Viladecans i Gavà dins l'AMB destaquen per una **taxa de creixement des de l'any 1981, d'un 50% i 40% respectius**, lluny del **13-27%** de Cerdanyola del Vallès (amb o sense Badia). Esplugues i El Prat dins l'AMB són els municipis més estàtics demogràficament. En 30 anys no han crescut ni un **5%** respecte la seva població l'any 1981.
- Si **Badia del Vallès** no s'hagués segregat, Cerdanyola podria comparar-se amb els **municipis de 40.000-65.000 habitants que més han crescut de l'Àrea Metropolitana**. La pèrdua de població de l'any 1995 situa a Cerdanyola del Vallès a nivell de població en el **mateix punt de sortida de l'any 1981**. Badia del Vallès els anys 90 ja era un **nucli urbà separat i propi amb una Mancomunitat**. Quan va obtenir la seva independència, la **població** només era un aspecte comptable i administratiu dels municipis de Cerdanyola i Barberà del Vallès.
- De forma lògica el Vallès Occidental ha crescut en els darrers 20 anys molt més que el Baix Llobregat. Per contra, **Cerdanyola del Vallès** no va seguir la dinàmica dels municipis veïns, mancant-li uns 6.000-9.000 habitants per garantir aquest creixement del 25% de l'entorn, i poder estabilitzar i fixar la **natalitat pròpia** del "babyboom" dels anys 70, així com incorporar **immigrants** de l'àrea metropolitana de Barcelona i dels estrangers nous.

GRÀFIC 5

Comparació creixement relatiu (tram a tram)) de Cerdanyola del Vallès i municipis de 40.000-65.000 habitants (1981-2011)

Font: Idescat (2013) i Padró municipal d'habitants (2013)

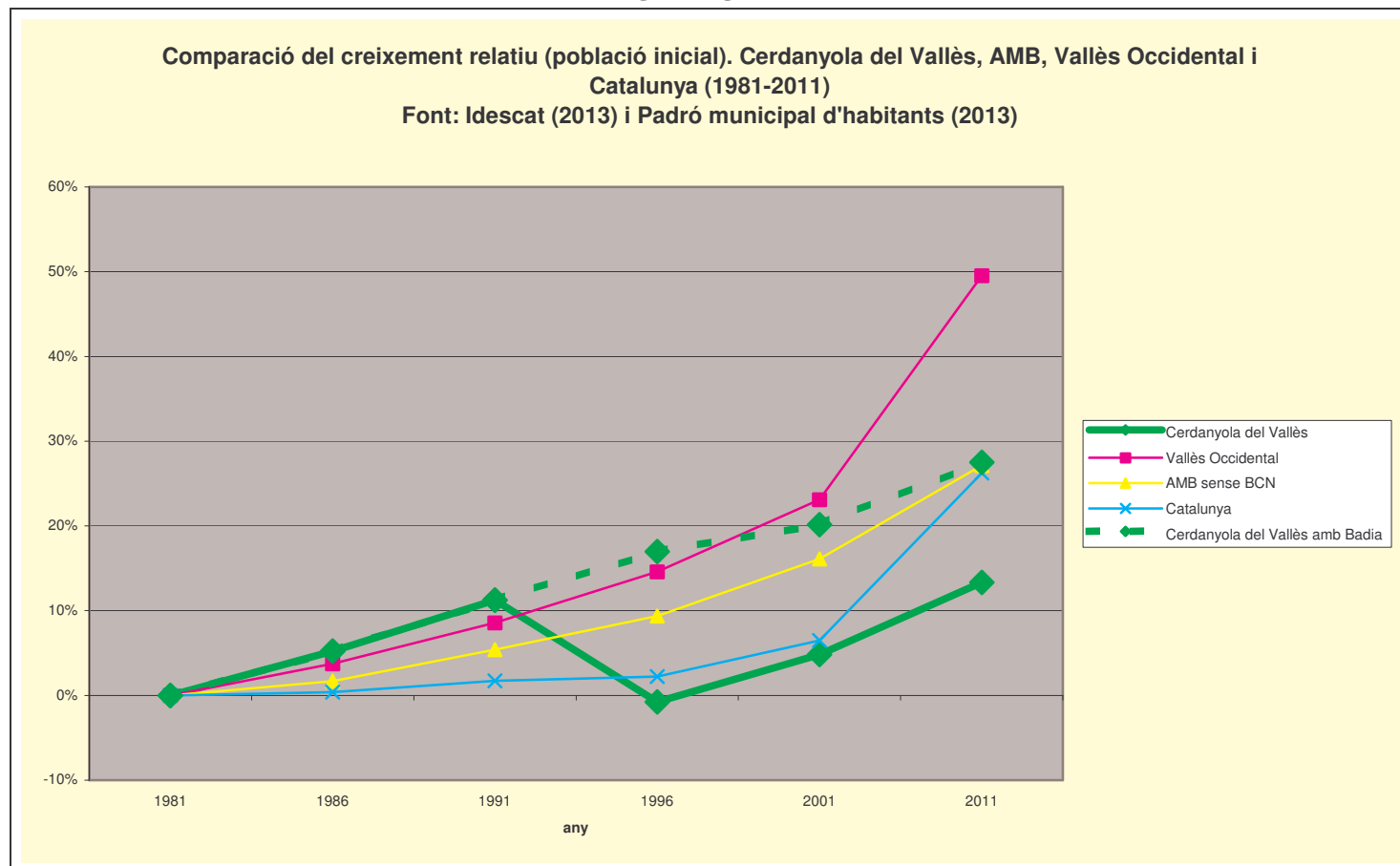

GRÀFIC 5:

- El Prat i Esplugues van tenir un creixement molt intensiu les dècades anteriors a 1980, i la seva particularitat és que el seu creixement està limitat. A partir de la data d'inici del nostre anàlisi aquests dos municipis comencen a tenir un creixement molt dèbil, perden població a partir de 1990 i la comencen a recuperar a partir de l'any 2000.
- Cerdanyola del Vallès experimenta un creixement del 5% el tram de 1996-2001 degut a la incorporació del barri de Canaletes.

2.3. Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental, AMB i Catalunya

GRÀFIC 6

GRÀFIC 6:

- El Vallès Occidental augmenta la seva població un 50% en 30 anys. Catalunya i l'àrea metropolitana (sense Barcelona) creixen una mica menys d'un 30% en el mateix període.
- Si Badia no s'hagués segregat, Cerdanyola hauria experimentat un creixement similar en 30 anys que l'AMB (sense Barcelona) i Catalunya.

GRÀFIC 7

Comparació creixement realtiu (tram a tram). Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental, AMB i Catalunya. 1981-2011.

Font: Idescat (2013) i Padró municipal d'habitants (2013)

GRÀFIC 7:

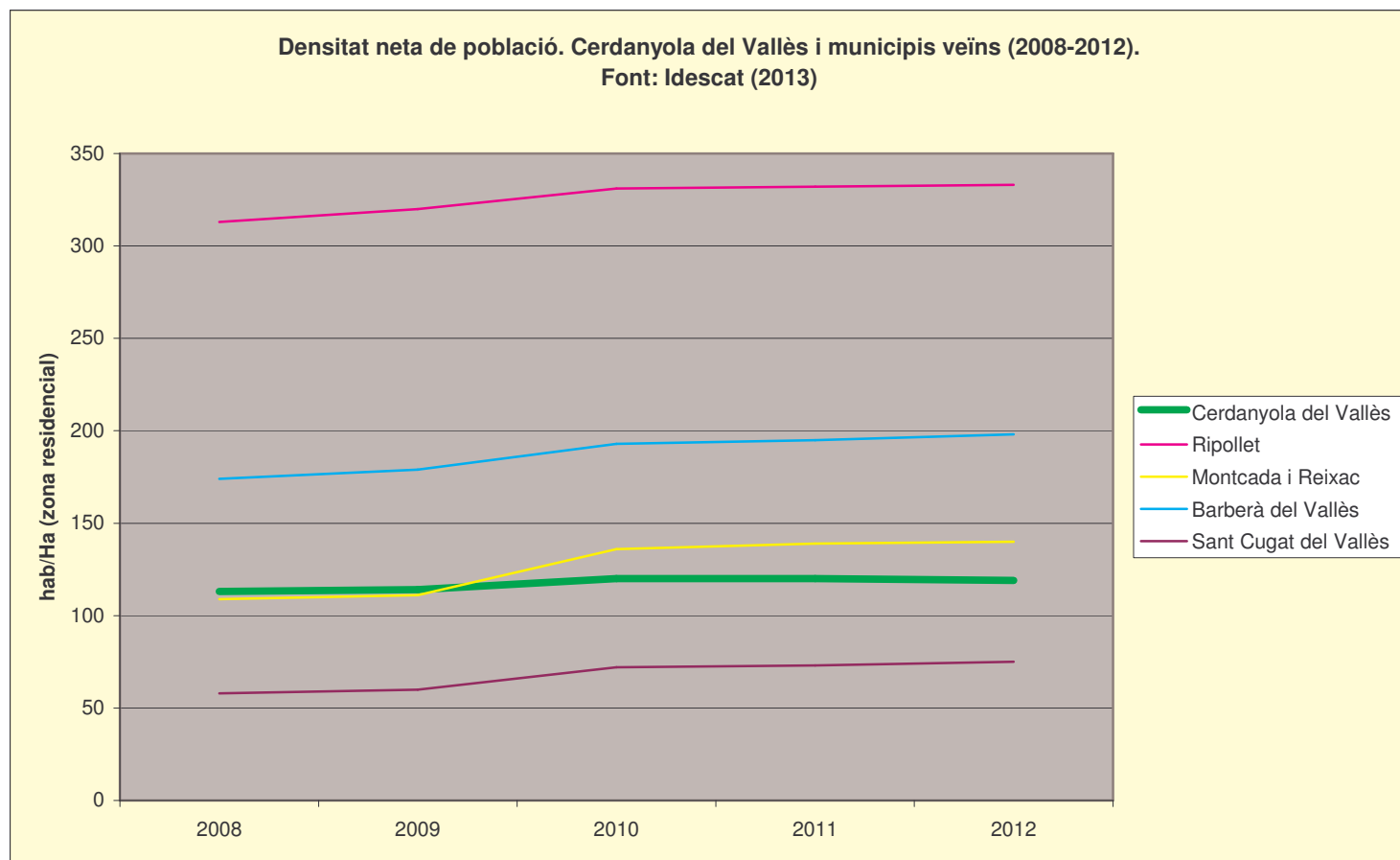
- De l'any 1981 al 1991 ens trobem en una fase d'estancament de població en l'àrea metropolitana i en un procés de redistribució on molta població marxa dels municipis més densament poblats (Barcelona i municipis propers del Baix Llobregat). Aquesta pèrdua de població de les zones més denses beneficia altres comarques i municipis.
- El Vallès Occidental en aquest període creix més ràpid que l'Àrea Metropolitana (sense Barcelona) i que Catalunya. De la mateixa manera, Cerdanyola del Vallès té un creixement més intensiu que la mitjana del Vallès Occidental.
- A partir del 2001 observem com Cerdanyola s'estanca amb un creixement més moderat, mentre que el conjunt de Catalunya i, sobretot, el Vallès Occidental, tenen unes pendents de creixement molt més elevades.
- En aquest últim període, Cerdanyola té una taxa de creixement semblant a l'AMB (sense Barcelona) i molt inferior a la del Vallès Occidental. Comptant que Cerdanyola és un municipi d'aquesta comarca, podem dir que els municipis veïns han experimentat un creixement molt més elevat, i que Cerdanyola pot comparar-se amb la mitjana metropolitana.

3. DENSITAT NETA DE POBLACIÓ (2008-2012)

La densitat neta de població és la quantitat de persones que hi ha al municipi per hectàrea d'àrea residencial.

3.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns

GRÀFIC 8

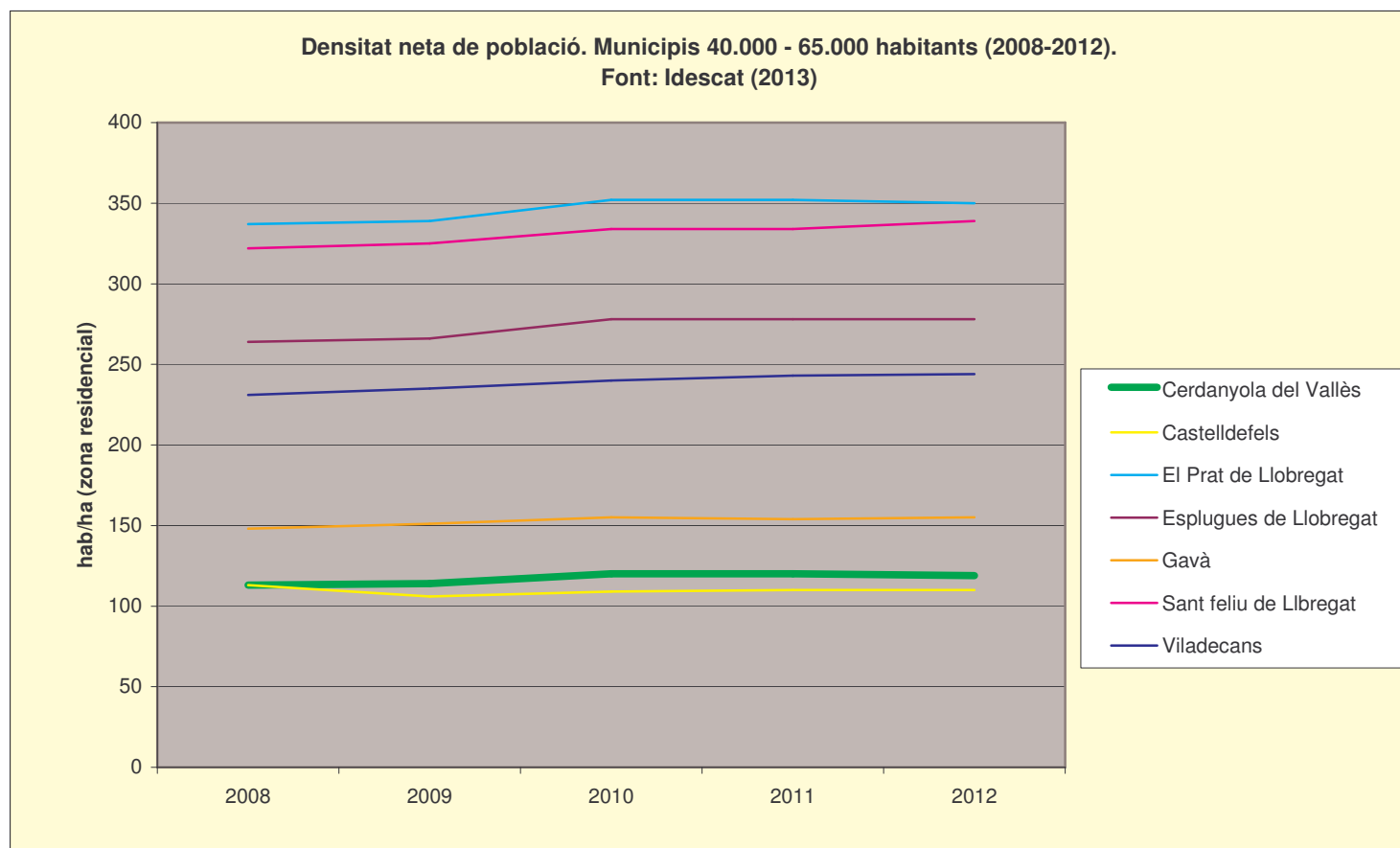

GRÀFIC 8:

- Cerdanyola del Vallès té una densitat neta de població relativament baixa respecte els municipis veïns (al voltant de 120 hab./Ha.)
- Ripollet és el municipi amb una densitat neta de població més alta, sobrepasant els 300 hab./Ha. des del 2008 fins l'actualitat.
- Només Montcada i Reixac (2008 i 2009) i Sant Cugat (en tot el període estudiat) tenen una densitat neta de població inferior a Cerdanyola.
- La quantitat de cases unifamiliars als municipis té una influència directa en la densitat neta de població. Sant Cugat és un cas paradigmàtic donat el seu creixement relatiu (triplicant la població en 30 anys) i augmentant tant poc la seva densitat de població (entre 60-70 hab./Ha.)
- Del 2009 al 2010 destaquem que tots els municipis veïns van tenir un creixement de densitat similar (10 hab./Ha.), mentre que Cerdanyola té una línia molt més estable, fins i tot disminuint la seva densitat en una persona/hectàrea en l'últim any estudiat.

3.2. Municipis 40.000-65.000 habitants

GRÀFIC 9

GRÀFIC 9:

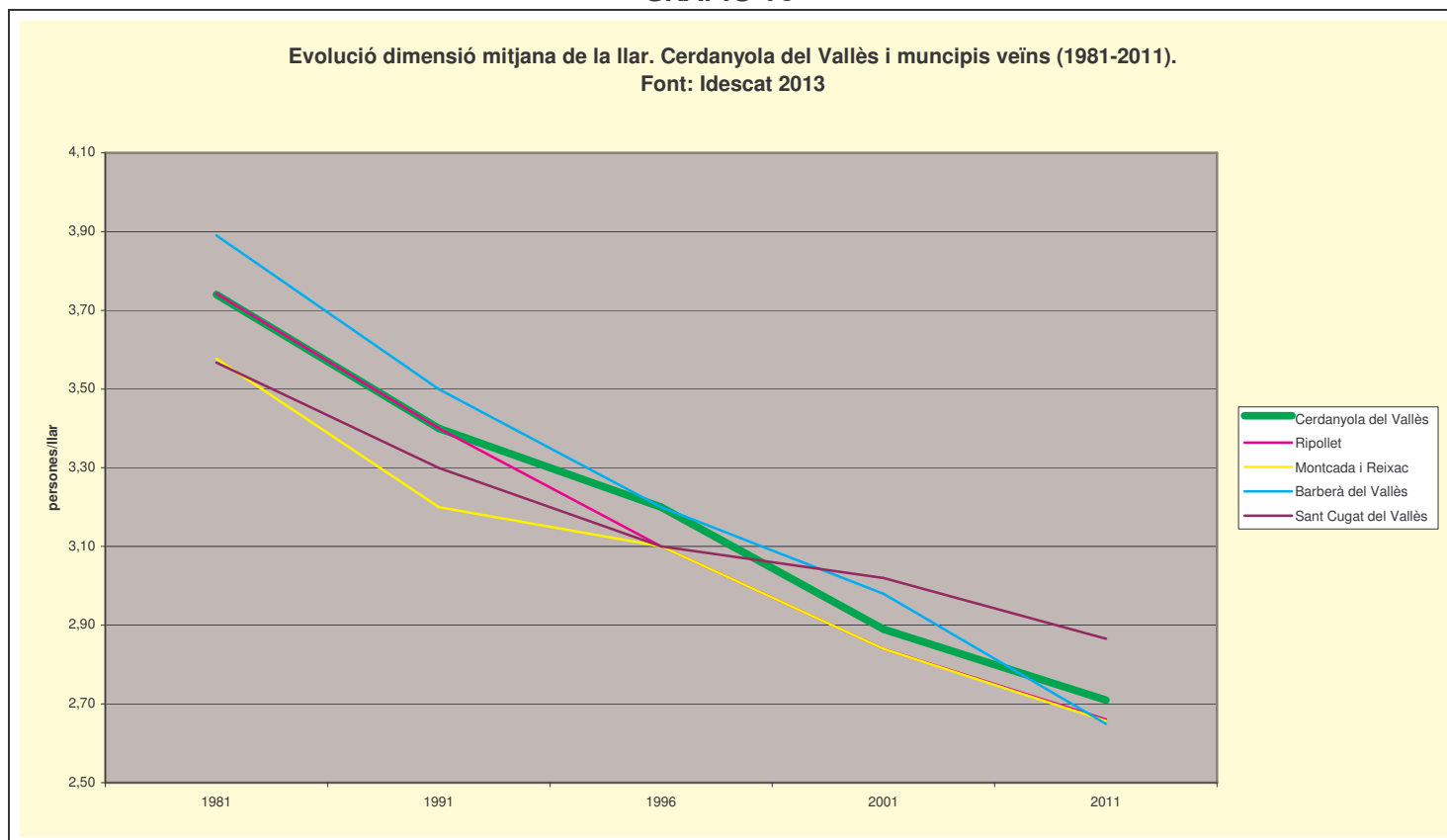
- Del total de municipis de 40.000-65.000 habitants a l'àrea metropolitana, Cerdanyola i Castelldefels són els que tenen una densitat neta de població més baixa (110-120 hab./Ha). Gavà està lleugerament per sobre, amb uns 150 hab./Ha.)
- De forma lògica els municipis més densament poblats del Baix Llobregat tenen una densitat neta de població molt més alta, destacant Sant Feliu i El Prat que en l'actualitat tenen 340 i 350 hab./Ha. respectivament.

4. DIMENSIÓ MITJANA DE LA LLAR (1981-2011)

La dimensió mitjana de la llar és l'indicador resultant del quocient entre la població resident d'un municipi i la quantitat d'habitatges principals. El canvi en l'estructura d'edats, la formació de nous tipus familiars i l'increment d'habitatge al territori afecten directament la dimensió mitjana de la llar.

4.1. Cerdanyola del Vallès i municipis veïns

GRÀFIC 10

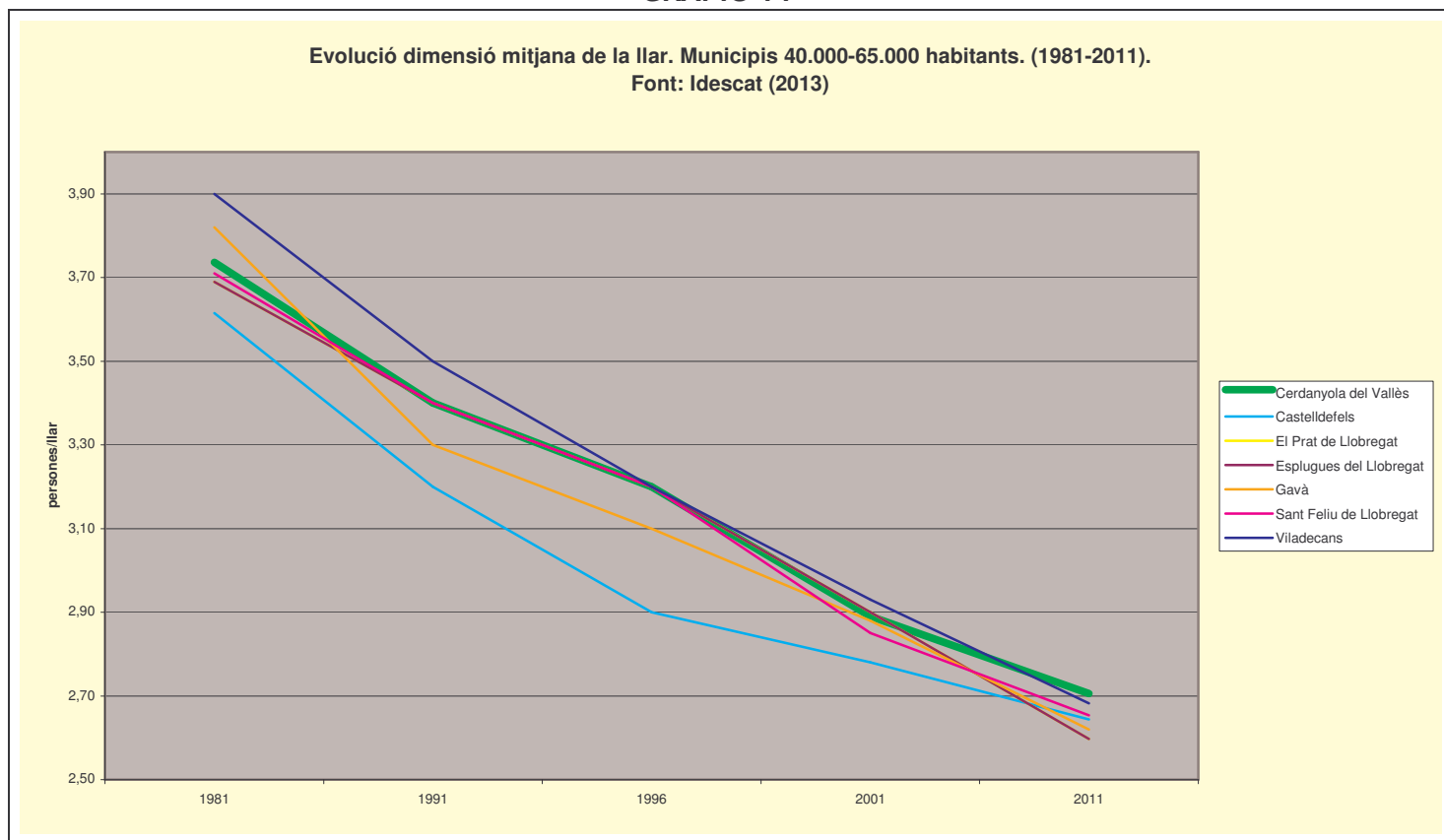

GRÀFIC 10:

- La dimensió mitjana de la llar és un indicador que en els últims 30 anys no ha parat de disminuir.
- Tots els municipis propers del Vallès estudiats tenen una dinàmica semblant, perdent al voltant d'una persona per habitatge de mitjana.
- Sant Cugat és un cas apart, ja que en el mateix període només perd mitja persona per habitatge de mitjana.

4.2. Municipis 40.000-65.000 habitants

GRÀFIC 11

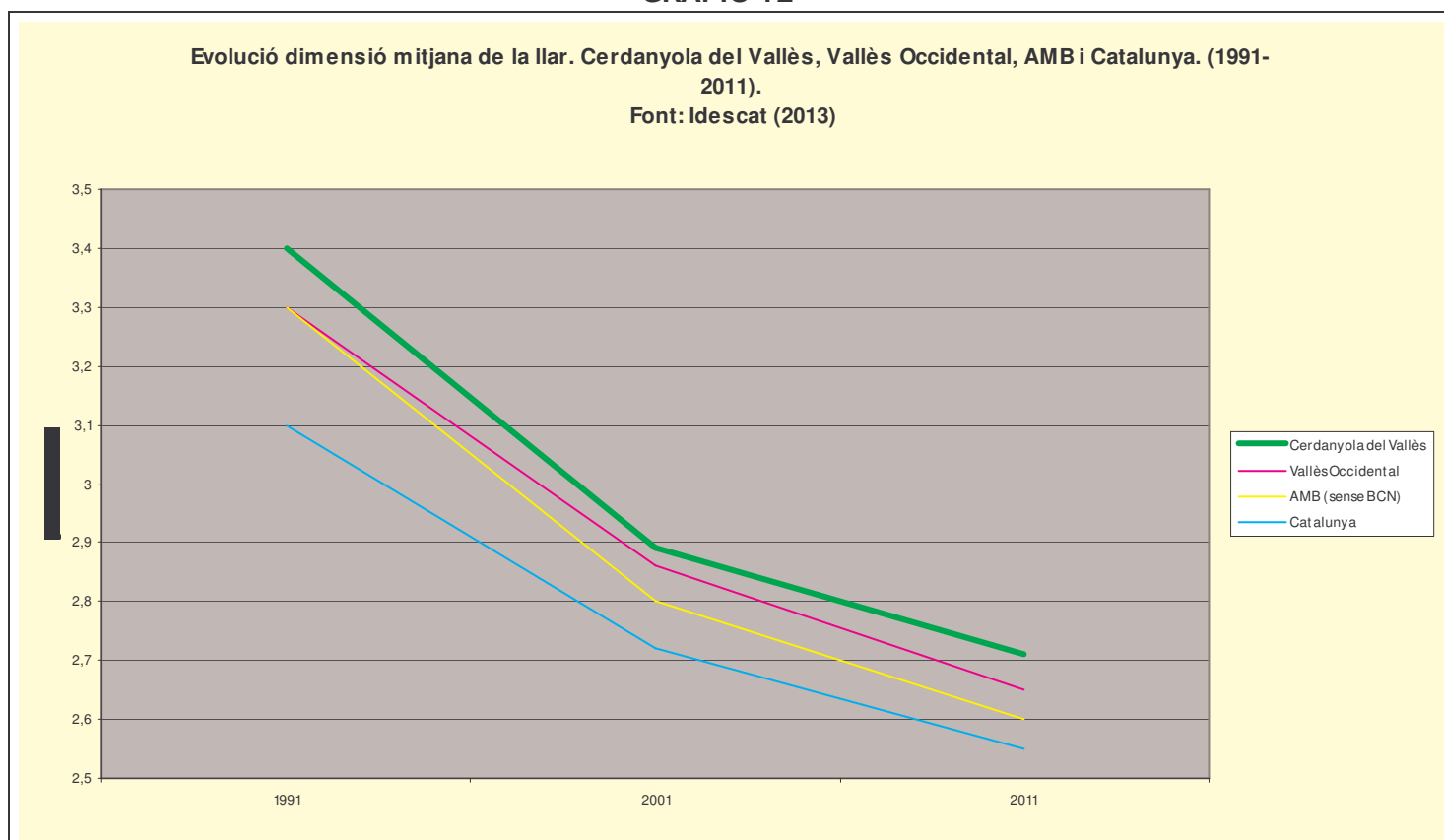

GRÀFIC 11

- La dinàmica establerta es segueix repetint fora del Vallès Occidental. Els municipis de 40.000-65.000 habitants també tenen una disminució semblant en quant a la dimensió mitjana de la llar.
- Podem dir, de forma global, que els habitatges metropolitans tractats perden una persona per habitatge de mitjana en 30 anys.

4.3. Cerdanyola del Vallès, Vallès Occidental, AMB i Catalunya

GRÀFIC 12

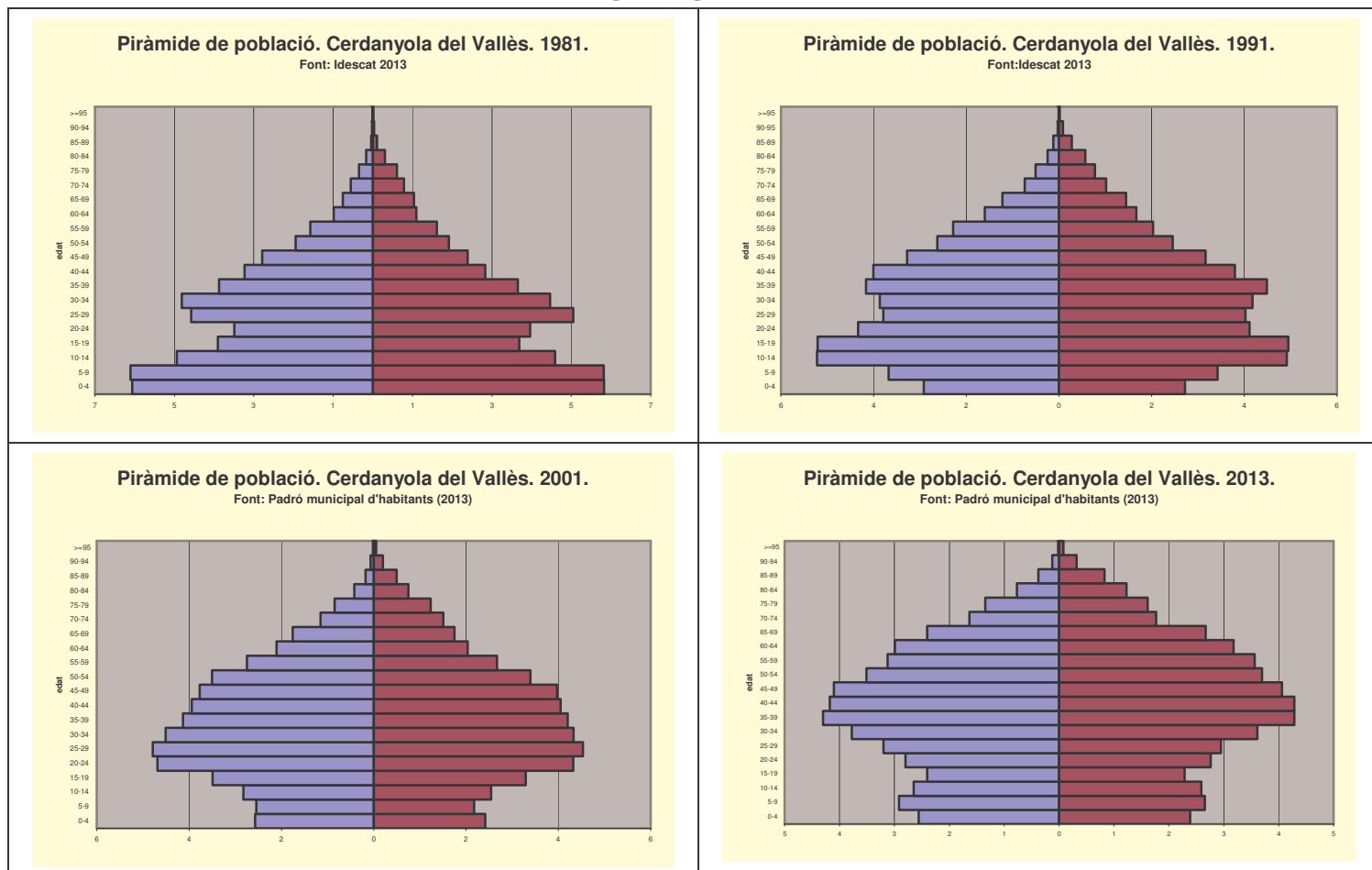
GRÀFIC 12:

- La pèrdua de persones per llar és un fenomen que es produeix en tot l'àmbit autonòmic.
- Destaquem que Catalunya ja està propera a les 2,5 persones per habitatge de mitjana.
- Cerdanyola del Vallès té una dimensió mitjana de la llar superior comparada amb la resta del territori.

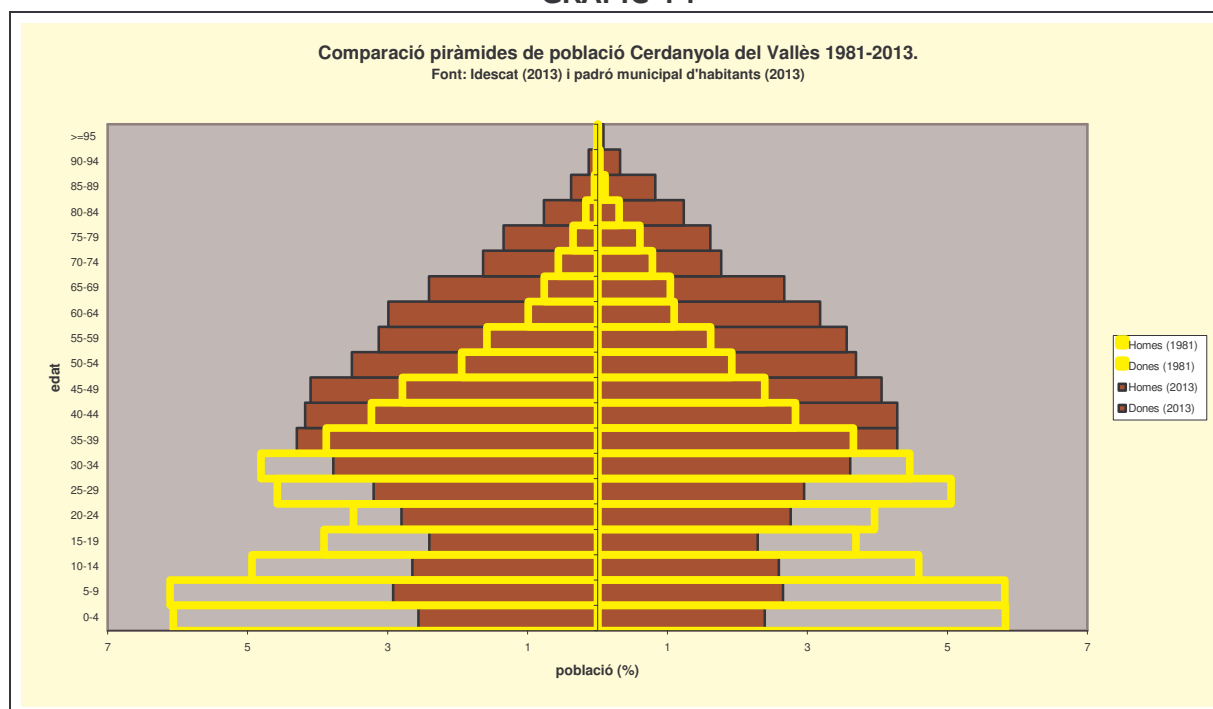
5. TRACTAMENT DE DADES DE POBLACIÓ DE Cerdanyola del Vallès (1981-2011)

5.1. Piràmides de població

GRÀFIC 13

GRÀFIC 14

GRÀFICS 13 I 14:

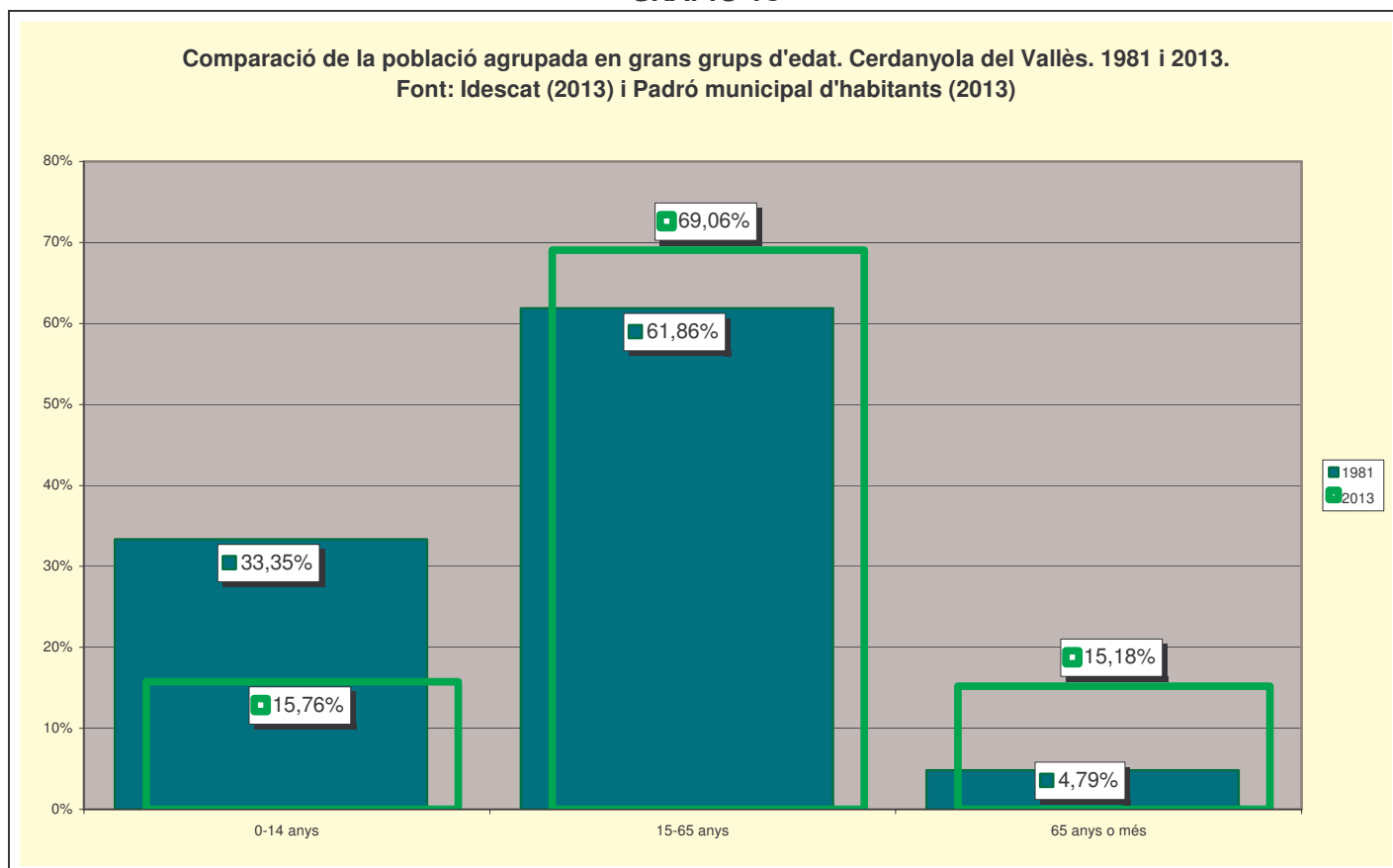
- S'observa de forma clara un envelliment de la població.
- L'any 1981 la població jove (0-15 anys) representava un 33% de la població. L'any 2013 aquest grup representa un 15%.
- L'any 1981 la població de més de 65 anys era d'un 5% i passa a ser un 15% l'any 2013.
- Cerdanyola del Vallès, avui en dia, ja té la mateixa proporció de gent jove que de gent envellida.
- Aquesta situació és deguda a l'augment de l'esperança de vida i a la forta davallada de la natalitat, que encara podria ser més reduïda si no fos per la forta presència d'immigració extracomunitària.

5.2. Població agrupada en grans grups d'edat (1981-2013):

TAULA 2

	1981	1991	2001	2013
0-14 anys	33,35%	22,88%	14,90%	15,76%
15-65 anys	61,86%	70,05%	74,26%	69,06%
65 anys o més	4,79%	7,08%	10,84%	15,18%

GRÀFIC 15

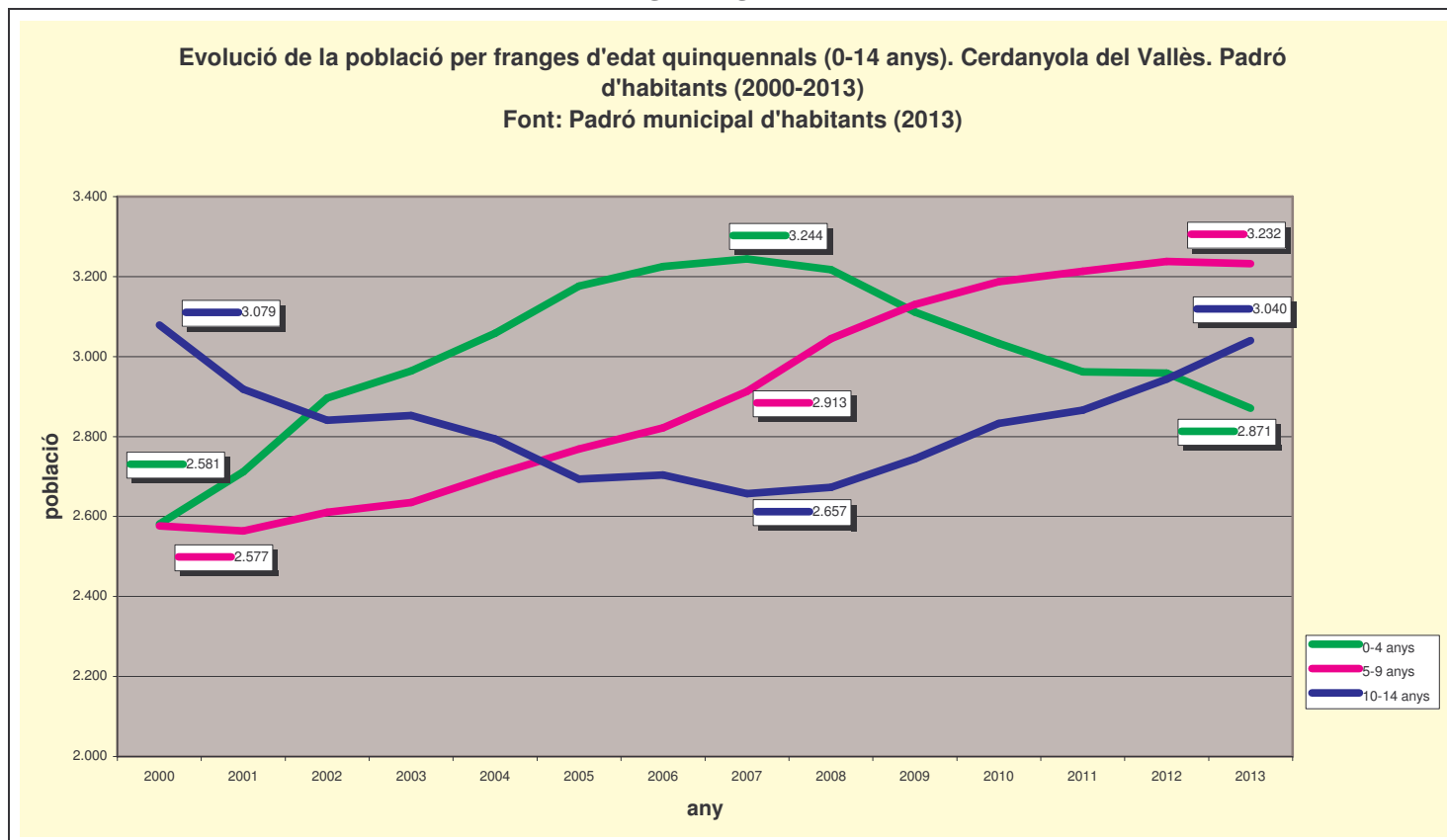
GRÀFIC 15:

- Aquest gràfic mostra clarament l'envelliment de la població en els últims 30 anys. Mentre que la població infantil s'ha reduït a la meitat, la població envellida s'ha triplicat.

5.3. Evolució població per franges d'edat quinquennals

Els gràfics 10, 11, 12 i 13 agrupen la població de Cerdanyola en quatre grups diferenciats. El primer ens dona informació de la població jove (0-14 anys). Els següents dos gràfics separen la població activa en dos grups: els més joves (15-39 anys) i els més grans (40-64 anys). L'últim d'aquests quatre gràfics ens parla de la població de més de 65 anys.

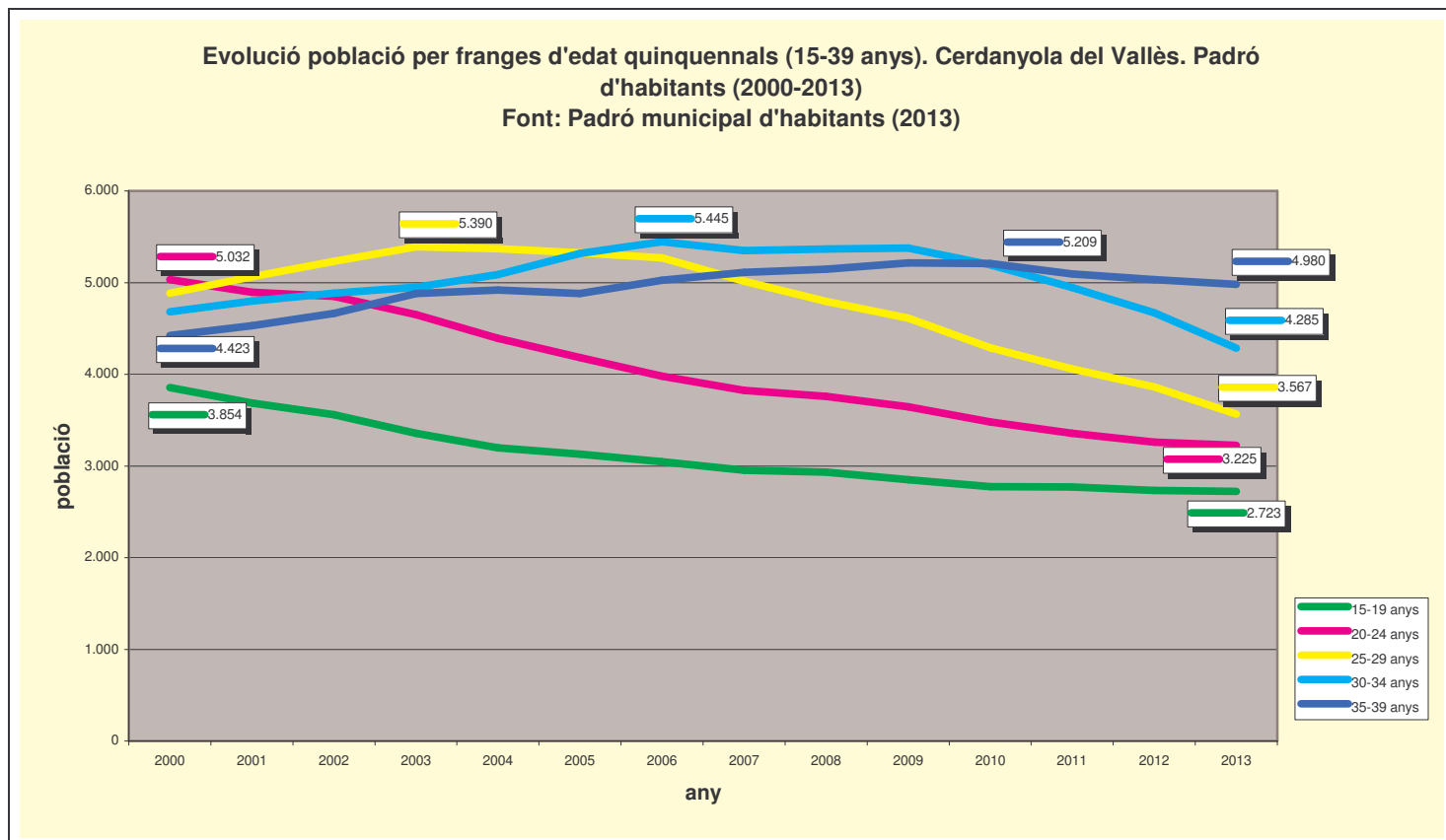
GRÀFIC 16

GRÀFIC 16:

- Destaquem que en els últims 5 anys hi ha una davallada de població de 0-4 anys. La població de 5-9 anys i 10-14 anys augmenta en el mateix període com a conseqüència de l'augment de la natalitat 5-10 anys abans (del 2000 al 2004). En projecció de futur, la pèrdua actual de la població de 0-4 anys repercutirà negativament en les següents franges d'edat.

GRÀFIC 17

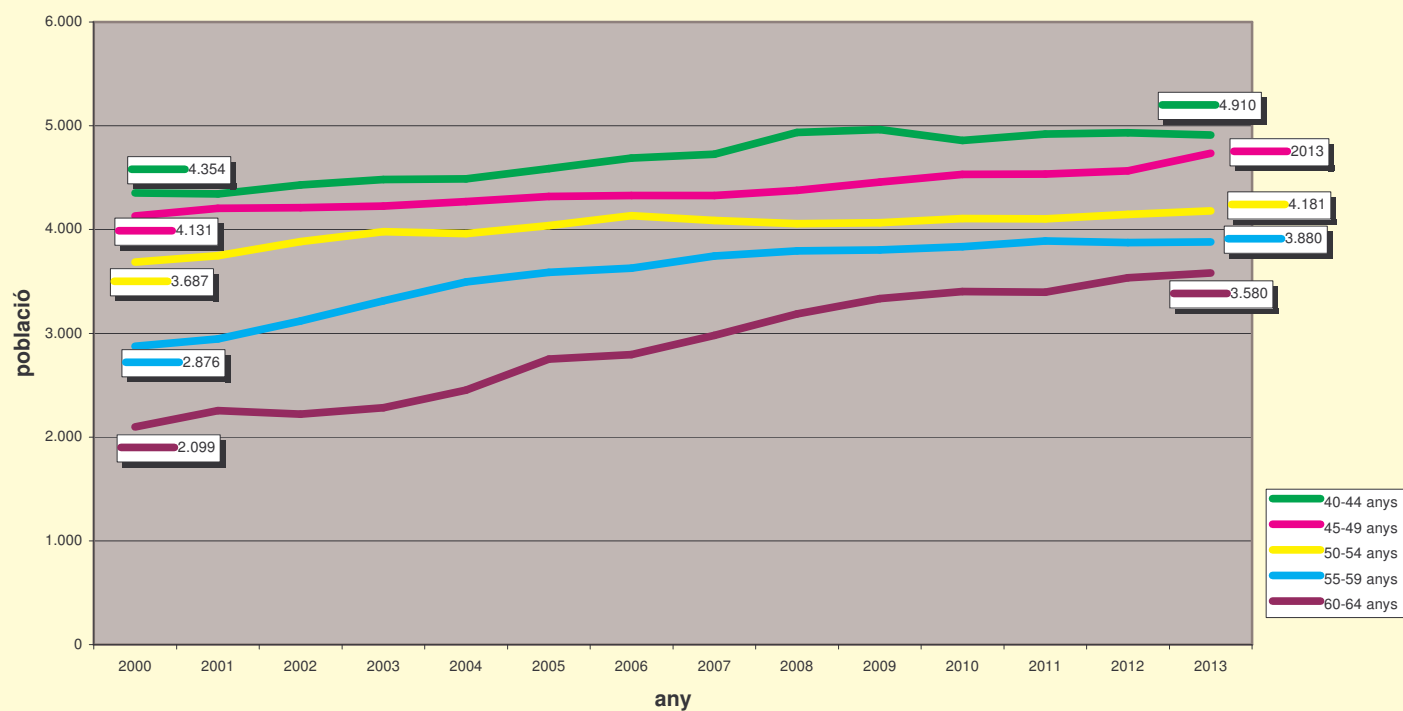
GRÀFIC 17:

- La pèrdua de població de les franges de 15-19 anys i 20-24 anys va tenint una repercussió progressiva en les següents franges. Les franges d'edat que van dels 25 als 39 anys parteixen d'una pendent ascendent l'any 2000, i a mesura que avancem en el temps les pèrdues de població més jove del passat fan que aquesta progressió es torni negativa. El que s'intueix és que la població de 15 a 25 anys marxa del municipi i que aquesta no es reemplaça, provocant de forma progressiva una pèrdua de població en les edats més avançades.

GRÀFIC 18

Evolució població per franges quinquennals (40-64 anys). Cerdanyola del Vallès. Padró d'habitants (2000-2013)

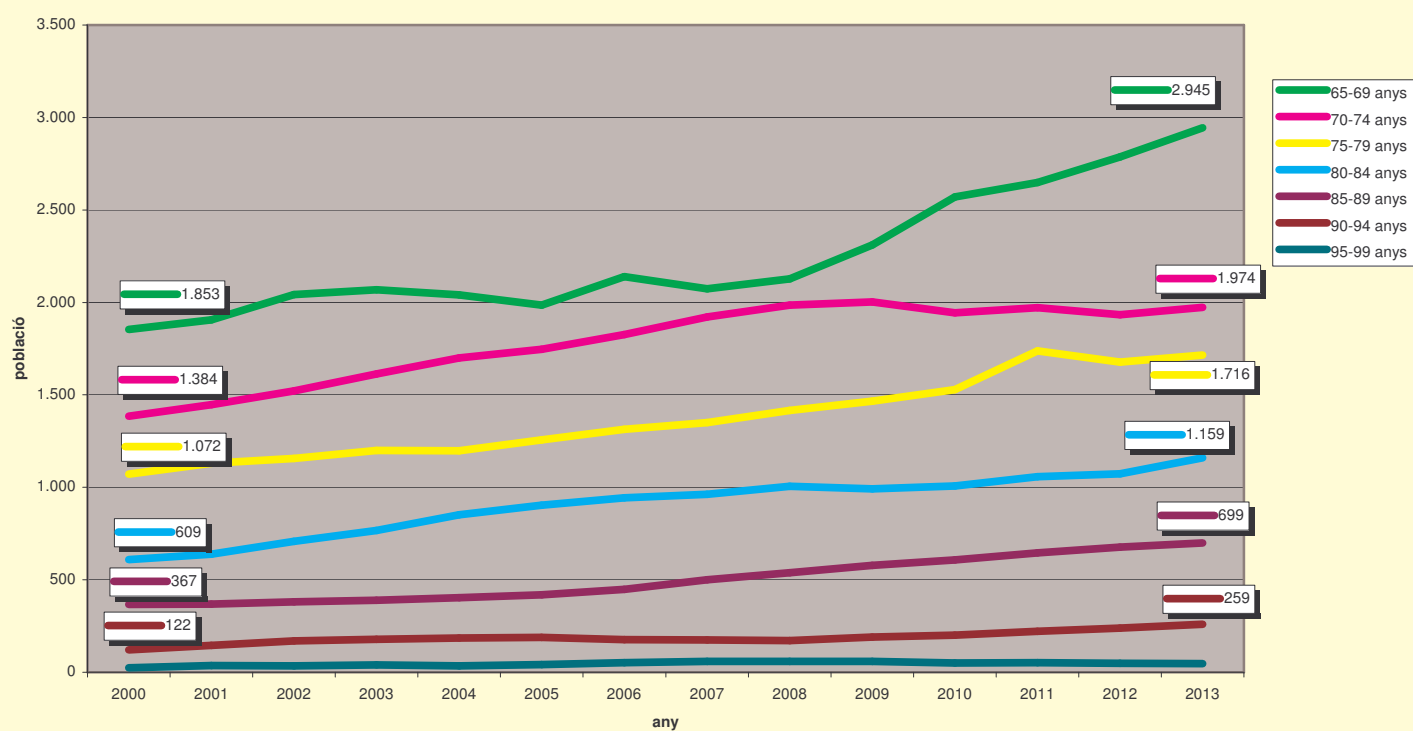
Font: Padró municipal d'habitants (2013)

GRÀFIC 19

Evolució població per franges d'edat quinquennals (65-99 anys). Cerdanyola del Vallès. Padró municipal (2000-2013)

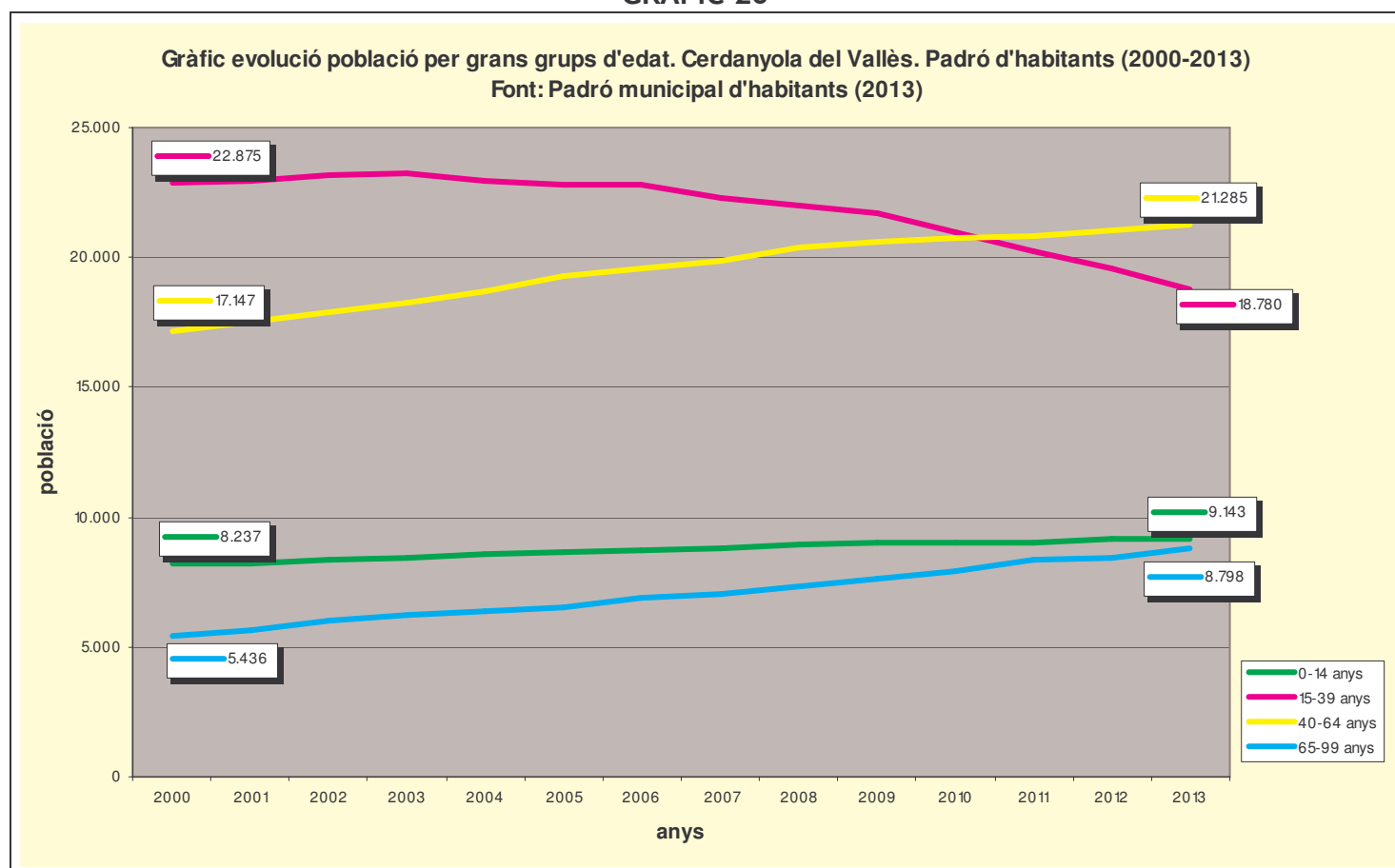
Font: Padró municipal d'habitants (2013)

GRÀFIC 18 i 19:

- Agrupem aquests dos gràfics en una mateixa explicació donat que els dos grups tenen la mateixa dinàmica. Mentre que perdem població jove, augmentem la població més gran, tant de 40-64 anys com de 65-99 anys. La franges de 40-64 anys augmenten donat la forta natalitat dels anys 60 i 70 i la presència d'immigració extracomunitària en l'última dècada. L'augment de la població de més de 65 anys s'explica per l'augment de l'esperança de vida. Queda per veure si la pèrdua constant de població jove acabarà repercutint també en el futur els grups d'edat més avançada.

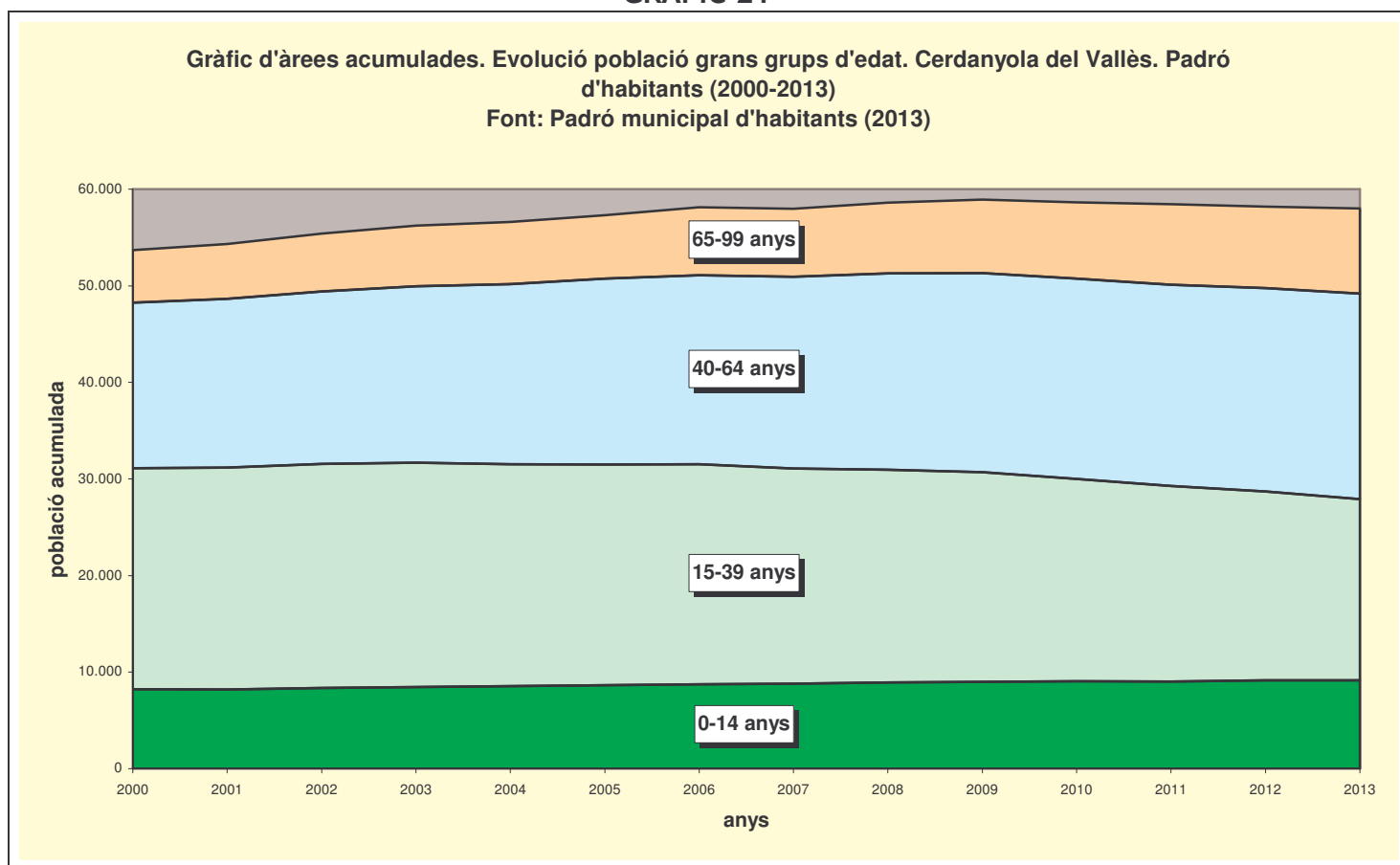
GRÀFIC 20

GRÀFIC 20:

- Podem observar com la relació entre el grup 15-39 anys i 40-64 anys s'inverteix en poc més de 10 anys. Mentre que l'any 2000 el grup de població activa més jove superava la població activa més gran; l'any 2013 la situació és totalment contrària. La preocupació ve donada pel possible efecte que pugui tenir aquesta davallada de població jove en els grups més grans.
- També podem veure que mentre la població infantil s'ha quedat estancada, la població envellida ha augmentat considerablement arribant a quedar igualats els dos grups. De totes maneres, remarcuem que l'estabilitat del grup infantil és enganyosa ja que s'està perdent molta població de 0-4 anys -aspecte que tindrà una incidència negativa en l'evolució d'aquest grup en el futur. De forma inversa, la població envellida sembla estar augmentant de forma rellevant i que ho continuarà fent en els propers anys.

GRÀFIC 21

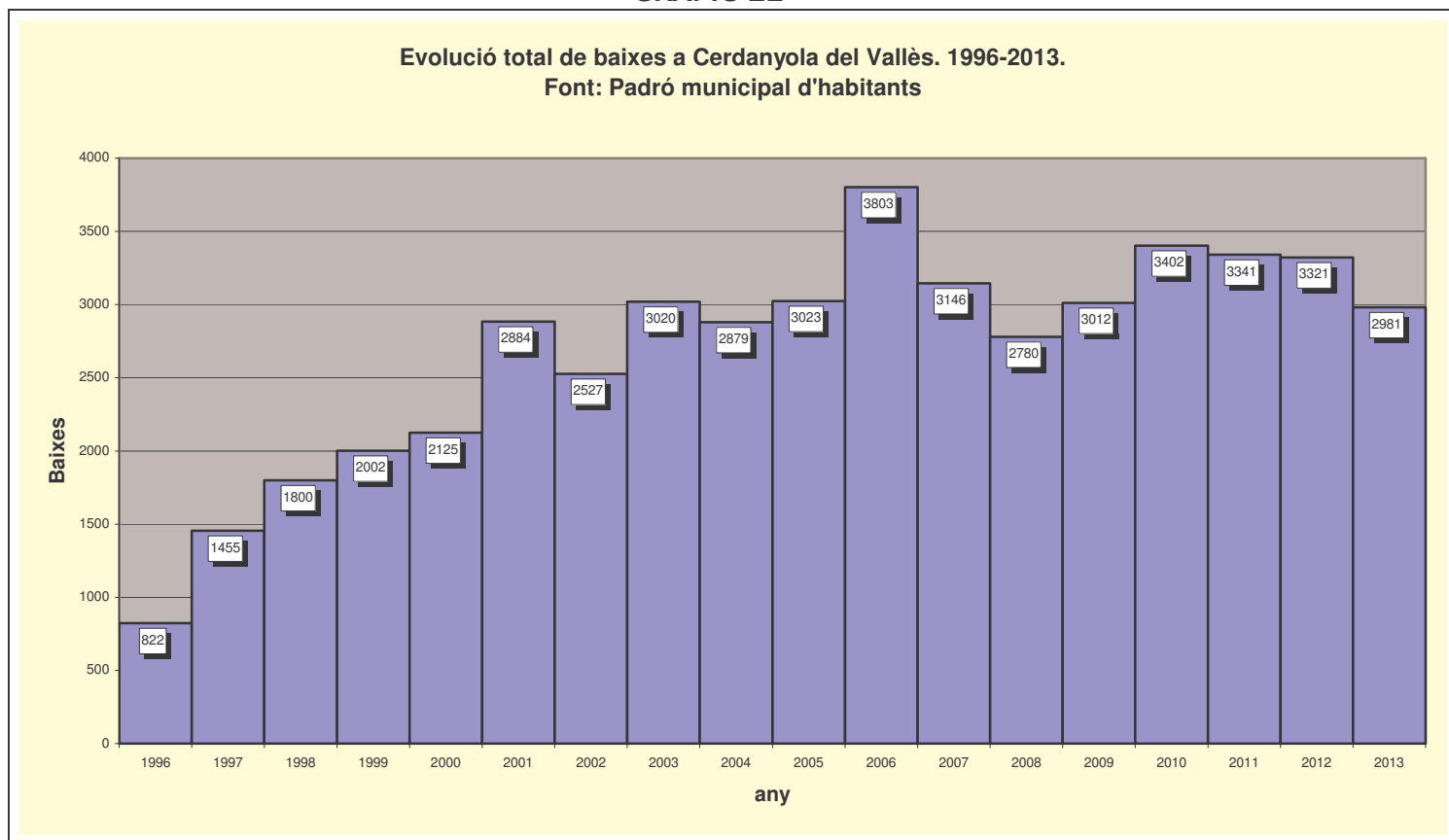

GRÀFIC 21:

- Aquest gràfic ens mostra el pes de cada grup en el total de població de Cerdanyola del Vallès.

6. BAIXES DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS (1996-2013)

GRÀFIC 22

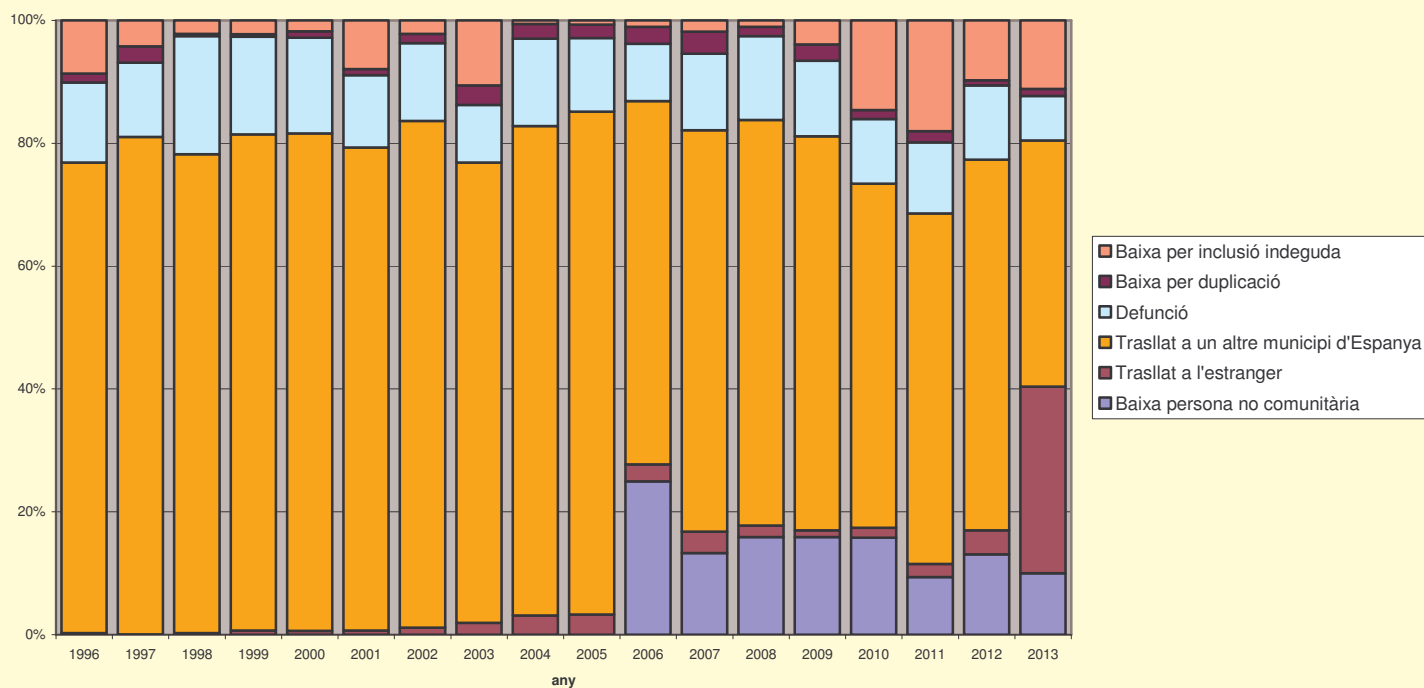
GRÀFIC 22:

- Cerdanyola té un fort increment en el nombre de baixes des de l'any 1996 fins al 2001. A partir d'aquí les xifres de baixes s'estabilitzen entre 2.500 i 3.000 a l'any.
- El repunt de l'any 2006 (3.803 baixes) és degut a la inclusió del tipus de baixa de persones no comunitàries que no renoven el padró.

GRÀFIC 23

Pes de cada tipologia de baixa a Cerdanyola del Vallès. Període 1996-2013.

Font: Padró municipal d'habitants

GRÀFIC 23:

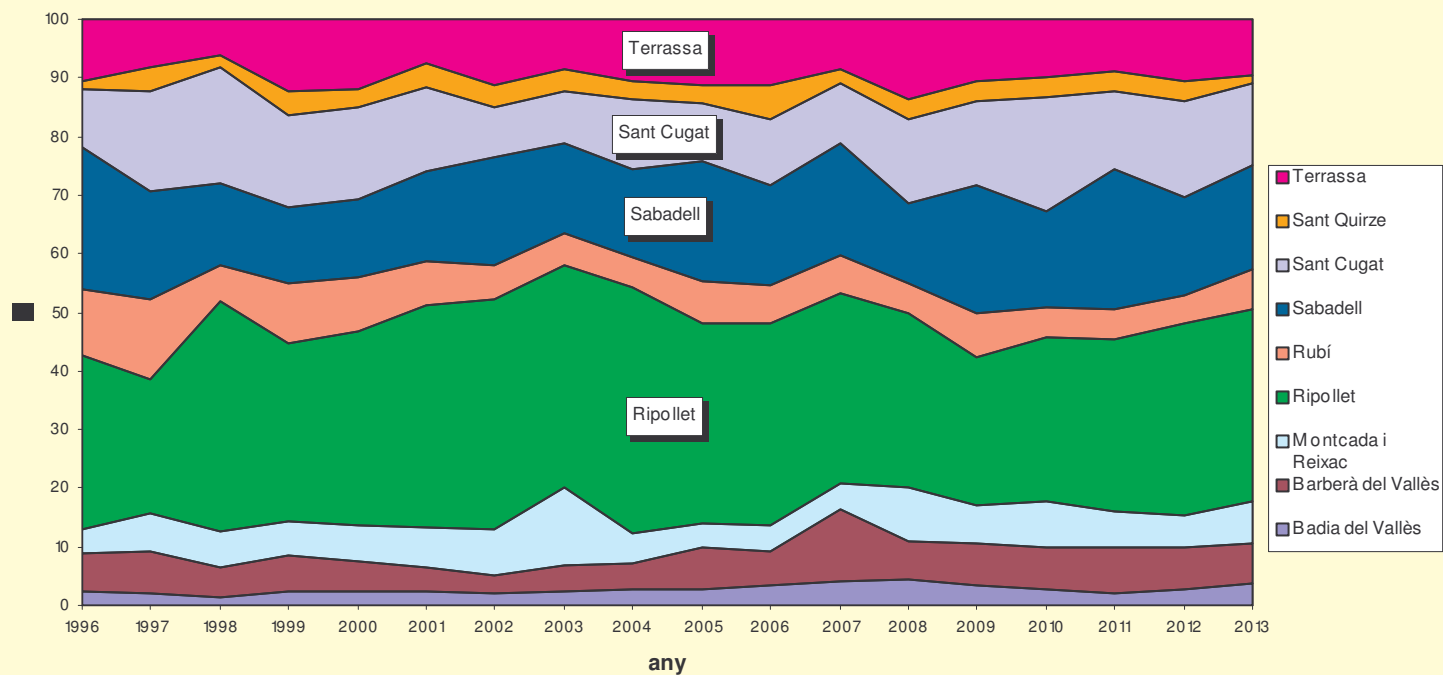
- Aquest gràfic ens mostra el percentatge de cada tipus de baixa per any.
- La tipologia “trasllat a un altre municipi d'Espanya” és el motiu predominant durant tot el període estudiat, representant gairebé el 80% fins l'any 2005. L'any 2013, com a excepció, aquesta tipologia comparteix protagonisme amb “trasllat a l'estranger”.

GRÀFIC 24

Evolució trasllats de residència a municipis veïns del Vallès Occidental. Cerdanyola del Vallès. Valors acumulats.

(1996-2013).

Font: Padró municipal d'habitants (2013)

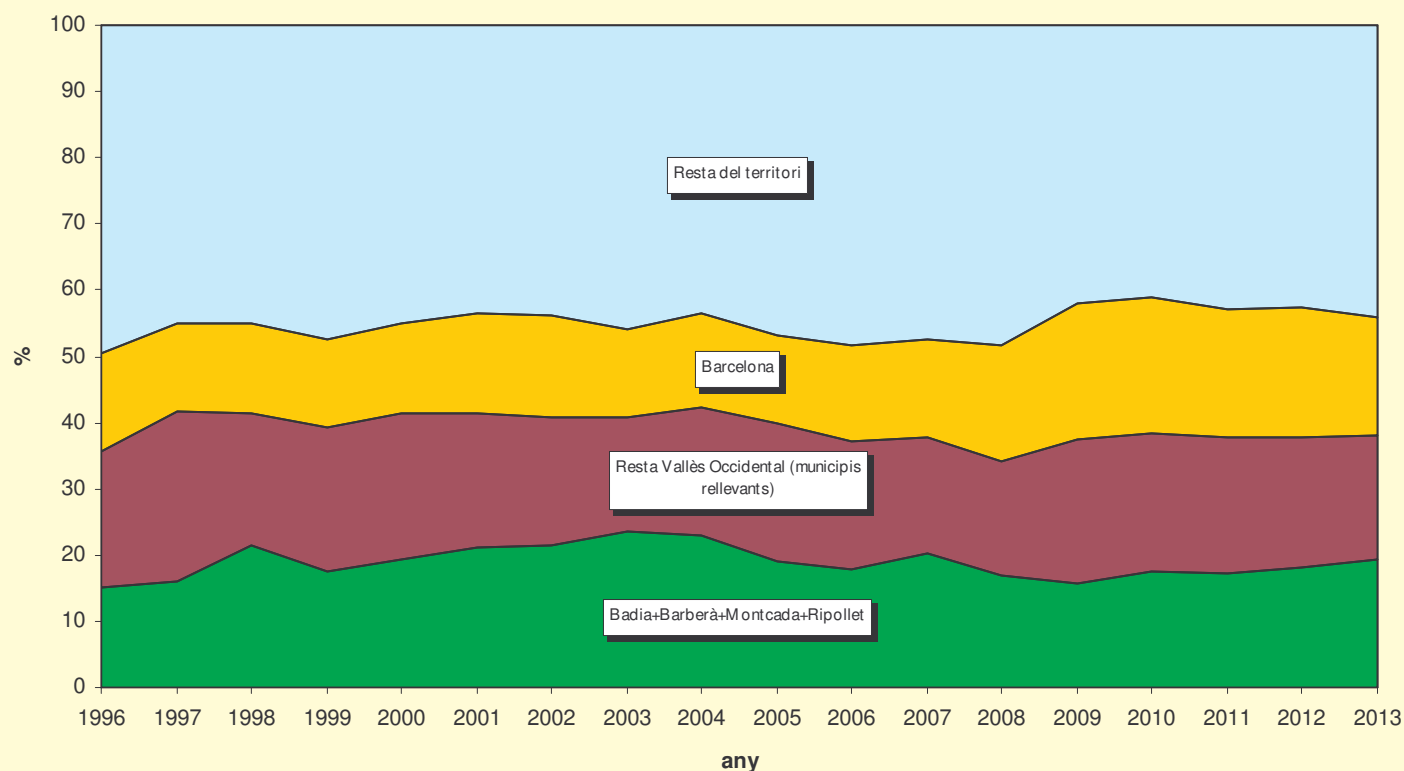

GRÀFIC 24:

- Aquest gràfic es centra en les persones que han migrat a un municipi veí. En 17 anys 13.111 persones, d'un total 33.466, han marxat de Cerdanyola per instal·lar-se en un municipi proper.
- Destaquem que Ripollet és el municipi de destí més habitual, amb una diferència més que rellevant respecte les altres destinacions. Entre un 25% i un 40% de les persones que escullen anar a un municipi proper a Cerdanyola decideixen instal·lar-se a Ripollet.
- Sabadell, Sant Cugat i Terrassa són les altres destinacions preferides, tot i que amb bastant menys pes que Ripollet.

GRÀFIC 25

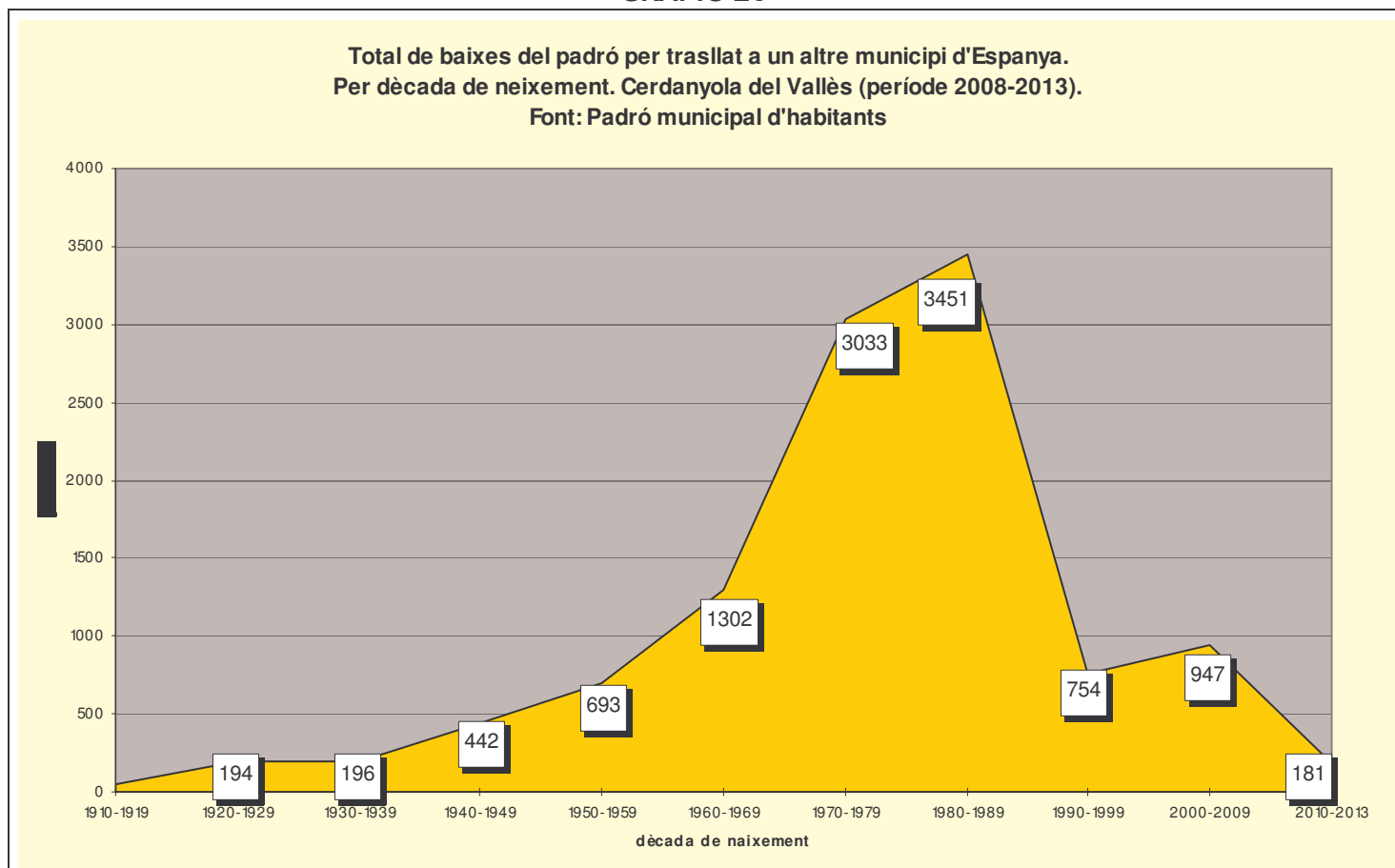
Evolució trasllats de residència a altres municipis. Cerdanyola del Vallès (1996-2013). Font: Padró municipal d'habitants (2013)

GRÀFIC 25:

- Aquest gràfic ens parla del total de migracions a un altre municipi d'Espanya.
- De forma general, hem re remarcar que un 55% de les persones que migren de Cerdanyola es queden a la mateixa comarca o se'n van a Barcelona capital. El 45% restant es dispersa per la resta del territori (tant autonòmic com estatal).
- Entre un 15% i un 20% del total de migrats es queden a algun municipi veí (Badia, Ripollet, Montcada i Barberà). Ripollet, com ja hem dit, és el destí preferit.
- Si a aquests migrats els hi sumem les persones traslladades a Terrassa, Sabadell i Sant Cugat, aquesta xifra ascendeix a un 35-40%.
- Barcelona capital rep entre el 10% i el 15% dels migrats de Cerdanyola.

GRÀFIC 26

GRÀFIC 26:

- Aquest gràfic agrupa el total de la població migrada des de l'any 2008 fins el 2013 i la distribueix per data de naixement (dècades).
- El que observem és que amb una diferència molt notable, la majoria de la població migrada en aquest període es concentra en les franges de naixement entre 1970 i 1980. Això vol dir que un 58% de la població migrada a un altre municipi d'Espanya migra de Cerdanyola entre els 20 i els 40 anys d'edat. El 42% restant es reparteix entre les altres dècades de naixement, que van des del 1910 al 2010.

7. CONCLUSIONS

_ **(TAULA 1, GRÀFIC 1)** De Forma general, des de 1975 fins l'actualitat, l'evolució demogràfica de Cerdanyola del Vallès es pot dividir en 5 fases:

- Immigració interna industrial(1950-1970) i el poblament de Badia del Vallès (1975-1980)
- Estandament de la població a l'AMB i redistribució de la població per l'àmbit metropolità (1980-1995). Aquest procés beneficia Cerdanyola i el conjunt del Vallès Occidental.
- Segregació de Badia (1995-1996) que fa perdre uns 9.000 habitants a Cerdanyola, situant el municipi al mateix punt que 1980.
- Creixement moderat durant 13 anys on es torna a recuperar la població perduda per la segregació de Badia (1997-2010).
- A partir del 2010 destaquem que Cerdanyola comença a perdre població

_ Prenent com a punt de partida l'any 1981:

- **(GRÀFIC 2)** Cerdanyola ha tingut un creixement relatiu baix comparat amb el altres municipis veïns com Ripollet, Montcada, Rubí o Sant Cugat.
- **(GRÀFIC 4)** Cerdanyola (degut a la pèrdua de Badia) ha tingut un creixement relatiu més comparable als municipis metropolitans de 40.000-65.000 habitants que han tingut una evolució demogràfica estancada (Sant Feliu, el Prat o Esplugues del Llobregat), que amb els municipis de les mateixes característiques que més han crescut (Viladecans i Gavà).

_ **(GRÀFIC 3)** També hem de remarcar que en la primera dècada dels 2000, Cerdanyola ha tingut un creixement molt dèbil comparat amb municipis veïns. Mentre que Ripollet, Barberà o Montcada es situen en torn al 22% i Sant Cugat superant el 40%, Cerdanyola es queda en un dèbil 8%.

_ **(GRÀFIC 7)** Això últim es destaca veient com el conjunt del Vallès Occidental ha crescut molt per sobre que Cerdanyola en la primera dècada dels 2000. Cerdanyola, sent municipi de la comarca del Vallès Occidental, és més comparable al creixement de l'AMB (sense Barcelona) que a la mitjana de la seva pròpia comarca.

_ **(GRÀFICS 8 I 9)** En quant a la densitat neta de població, Cerdanyola mostra unes xifres força més baixes els altres municipis estudiats. Només Sant Cugat i Castelltdefels estan per sota Cerdanyola.

_ **(GRÀFICS 10, 11 I 12)** En termes generals, podem dir que la dimensió mitjana de la llar ha disminuït en tot el territori català. Cerdanyola segueix aquesta dinàmica perdent, en 30 anys, de mitjana 1 persona per habitatge (actualment es situa a les 2,7 persones per llar).

_ **(TAULA 2; GRÀFICS 13,14 I 15)** Cerdanyola ha experimentat en 30 anys un fort canvi en l'estructura d'edats. L'any 1981 hi havia 6-7 vegades més població infantil (33%) que població envellida (5%). L'any 2013 aquesta relació canvia totalment. Per cada infant que hi ha al municipi trobem una persona gran de 65 anys o més.

_ **(GRÀFIC 16)** Destaquem que en els últims 5 anys (2008-2013) hi ha una davallada de persones de 0 a 4 anys.

En aquest mateix període s'incrementen les franges de 5-9 i 10-14 anys. Aquest increment pot semblar enganyós donat que la davallada d'infants de 0-4 anys tindrà una repercussió futura en les franges d'edat més grans.

_ **(GRÀFIC 17)** Una de les dades més rellevant és que Cerdanyola perd població activa jove. Des de l'any 2000 fins l'actualitat, les franges d'edat de 15-19 i 20-24 anys no paren de disminuir. Aquest fet condiona l'evolució de les franges superiors a mesura que va passant el temps, fins i tot fent perdre població global al conjunt del municipi a partir del 2010.

_ **(GRÀFIC 20)** Destaquem que mentre l'any 2000 la població activa més gran (40-64 anys) era superior en nombre a la població activa més jove (16-39 anys); en l'actualitat aquesta relació s'ha invertit tenint més treballadors envellits que joves.

També podem veure que mentre la població infantil s'ha estancat en l'última dècada, la població envellida no ha parat d'augmentar arribant a igualar les dos categories.

_ **(GRÀFIC 23)** Del total de baixes analitzades a Cerdanyola, hem constatat que la tipologia moda, amb gran diferència, és la de "trasllat a un altre municipi d'Espanya". El "trasllat a l'estranger" sembla prendre força l'any 2013 situant-se en unes xifres similars al "trasllat a un altre municipi".

_ En l'anàlisi de les baixes per "trasllat a un altre municipi d'Espanya", remarcuem que:

- **(GRÀFIC 25)** Entre un 35-40% de la població migrada de Cerdanyola decideix quedar-se al Vallès Occidental.
- **(GRÀFIC 24)** D'aquest grup que es queda al Vallès Occidental, entre un 25-40% decideix instal·lar-se a Ripollet, que destaca per ser el municipi destí preferit, per sobre de Sabadell, Terrassa i fins i tot Barcelona capital.

_ **(GRÀFIC 26)** Recuperant la noció que Cerdanyola, sobretot, perd gent jove:

- Hem analitzat a quina edat marxa la gent de Cerdanyola durant el període 2008-2013, i un 58% de la població emigra del municipi quant té una edat entre 20 i 40 anys.

Arribats a aquest punt podem fer algunes reflexions finals a mode de conclusions:

Sembla evident que hi ha hagut processos i dinàmiques al municipi de Cerdanyola que han estat guiats per inèrcies supramunicipals. El creixement demogràfic dels anys 60, la onada d'immigració extracomunitària dels anys 90, la davallada de la natalitat, l'envelliment de la població o la disminució de la dimensió mitjana de la llar, són tots ells elements amb els que el municipi ha de fer front però no han estat pròpiament generats per ell. Prova d'això és que son factors que es produeixen i es repeteixen per la resta del territori.

En l'actualitat Cerdanyola del Vallès està vivint un procés demogràfic que sí sembla que sigui específic. Hem tingut un creixement relatiu en els darrers 13 anys bastant per sota que els municipis veïns. De Ripollet a Sant Cugat, tots els municipis analitzats han crescut més que Cerdanyola, i el seu creixement ha estat més elevat que en dècades anteriors. Mentre que en el Vallès Occidental, en conjunt, s'ha produït un creixement del 21% del 2001 al 2011, Cerdanyola creix debilment amb un 8%.

El que sembla clar és que Cerdanyola perd gent jove en edat productiva i reproductiva. Perd, sobretot, aquella població capaç de reproduir la societat i assolir dependències, i per contra no para d'incrementar aquelles franges d'edat que generen dependències. Actualment sembla prou indicatiu que tinguem la mateixa proporció de població envellida que població infantil, i que de la població activa que viu a Cerdanyola la major part tingui més de 40 anys. I sumant-hi el factor que la població jove se'n va, sembla suposar que la tendència serà seguir augmentant la població activa

més gran i disminuint la més jove. En perspectiva de futur, aquests fets semblen força rellevants i també preocupants.

És evident que si una persona decideix migrar a una altra comunitat autònoma per qüestions de feina o de família, Cerdanyola com a municipi no podrà fer massa cosa per evitar-ho. Fins i tot tampoc podrà fer massa cosa en el cas que aquesta persona decidís anar a Barcelona- Cerdanyola no pot competir amb aquells factors que beneficien al resident d'una gran ciutat. Ara bé, entre 4 i 5 persones, de cada 10 que parteixen, decideixen instal·lar-se a un municipi de la mateixa comarca; i entre 1 o 2 de cada 10 es queden a un municipi a un radi de 10 km de Cerdanyola.

Creiem des d'habitatge que els motius pels quals aquestes persones decideixen mudar-se a un municipi veí es troben precisament en alguns desajustos produïts en el sí del municipi, i que aquests poden trobar la solució fent política per solucionar-los. Si prenem aquesta hipòtesi com a bona, entre 2008 i 2013 Cerdanyola ha perdut entre 8.000 i 12.000 habitants per qüestions que poden ser resoltes pel propi municipi *-fent analogia, xifra prou semblant a la població que va perdre Cerdanyola amb la segregació de Badia.*

El que es pretén amb aquest informe, junt amb les dades d'habitatge analitzades en un futur, és que pot haver relacions significatives entre qüestions relacionades amb l'habitatge (el més clar i indicatiu: el preu del lloguer) i la marxa de població jove del municipi.